

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. november 2002**

Torsdag den 14. november 2002 kl. 17.30**Dagsorden:**

- 552/02 Overordnet adgangskontrol- og overvågningsanlæg
- 574/02 Ændring af vedtægter for Centralkommunernes Transmissionsselskab I/S
- 577/02 Konkurrenceudsættelse (udbud) af Københavns Kommunes lønanvisning
- 576/02 Udvidelse af turismesamarbejdet i Hovedstadsregionen
- 578/02 Lånesag m.m.
- 572/02 Udbetaling af diæter og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste
- 557/02 Strandparken I/S 2001-regnskab og 2003-budget
- 556/02 Bellevue Strandparks budget for 2003
- 563/02 Skatter og afgifter i 2002 vedrørende Arsenaløen
- 562/02 Etablering af fælles lokal- og skolebibliotek på Kirsebærhavens Skole
- 575/02 Idrætsfeterskolen Vahedden
- 564/02 Regeringens pulje på 1,5 mia. kr. til meraktivitet til behandling
- 551/02 Høring om nedlæggelse af Holmbladsgade Apotek
- 558/02 Det Regionale Socialfondsudvalgs Regionale Plan
- 550/02 Forsøgsmidler til byfornyelsesarbejder Jagtvej 177/ Samsøgade 1-11
- 555/02 Støtte til opførelse af private andelsboliger ved Øresundsvej 144
- 554/02 Støtte til opførelse af private andelsboliger på Ny Tøjhusgrunden
- 553/02 Valby Tingsted, mageskifte mellem TK-development og Københavns Kommune
- 567/02 Navngivning af 2 veje
- 569/02 Lokalplan "Ragnhildgade Nord"
- 570/02 Lokalplan "Esplanaden"
- 568/02 Tillæg nr. 2 til lokalplan "Titangade"
- 573/03 Fonden Bycyklen i København
- 566/02 Medlemsforslag om videoovervågning i ældreboliger m.v.
- 571/02 Medlemsforslag om operahuset
- 580/02 Meddelelse om midlertidige hverv
- 581/02 Indkaldelse af stedfortræder
- 582/02 Røking i udvalg
- 591/02 Indkaldelse af stedfortræder
- 579/02 Bygningsrenovering
- 561/02 Salg af parcel af ejendom
- 540/02 Erhvervelse af bygning

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

På sidste møde godkendte forsamlingen en række indkaldelser af stedfortrædere, og derfor kan vi i dag byde velkommen til Hanne Nielsen og til Henrik Morgen. Velkommen til arbejdet – velkommen tilbage til arbejdet, kunne man næsten sige.

(Forsamlingen rejste sig)

Jeg har til mødet i aften modtaget afbud fra Lars Engberg, Monica Thon, Rikke Fog-Møller, Wal-lait Khan og Majbritt Mamsen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med 28 punkter, hvoraf 2 skal behandles for lukkede døre.

Jeg vil foreslå, at sag 579/02, den der hedder Bygningsrenovering, flyttes, så den behandles som den sidste sag inden lukkede døre. Jeg skal gøre opmærksom på, at drøftelserne i denne sag skal holde sig inden for rammerne af det materiale, som forsamlingen modtog i går. For så vidt debatten bevæger sig ud over disse rammer, så vil dørene blive lukket.

Herudover er der udsendt 2 tillægsdagsordener med i alt 3 punkter. Det drejer sig om følgende sager, Tillægsdagsorden I, sag 581/02, indkaldelse af stedfortræder for Jens Kramer Mikkelsen, der på grund af ferie vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra 9. januar 2003 og til den 1. marts 2003. Det drejer sig om Tillægsdagsorden I, sag 582/02, der omhandler røkeringer i udvalg for så vidt angår Vurderingsankenævnet, sag 540/02 på Tillægsdagsorden II, der er en sag fra U & U vedrørende erhvervelse af en bygning.

Så har jeg modtaget en sag uden for dagsordenen. Det drejer sig om sag 591/02, der vedrører indkaldelse af stedfortræder for Peter Skaarup, der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 18. november 2002 og til den 16. februar 2003.

Sagerne på de 2 tillægsdagsordener og sagen uden for dagsordenen kan under forudsætning af forsamlingens godkendelse optages på dagsordenen. Listen over sager på tillægsdagsordenerne og uden for dagsordenen er omdelt på pladserne, og jeg vil foreslå, at sagerne indplaceres således, at sag nr. 1 og 2 på tillægsdagsorden I og sagen uden for dagsordenen, nemlig sag 581/02, indkaldelse af en stedfortræder, sag 582/02, røkring i udvalg, og sag 591/02, indkaldelse af stedfortræder, behandles efter punkt 26 på den ordinære dagsorden, og at sag nr. 1 på tillægsdagsorden II, det er den, der hedder 540/02, erhvervelse af en bygning, behandles som den sidste sag for lukkede døre.

Såfremt debatten under behandlingen af sag 579/02, bygningsrenovering, får en sådan karakter, at det bliver nødvendigt at lukke dørene, så har jeg modtaget en anmodning fra borgmester Martin Geertsen om, at følgende personer kan overvære forhandlingerne: Kontorchef Mikael Keller-Hansen, chefkonsulent Klaus Vollstedt og direktør Knud Langberg. Så har jeg i samme anledning modtaget en anmodning fra økonomiforvaltningen om, at fuldmægtig Mikkel E. Christiansen kan overvære samme sag.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til det sidste? (*Ophold*). Jeg skal høre, om der er bemærkninger til forslagene om røkeringer på dagsordenen, om optagelse af sager på aftenens møde? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er også dagsordenen godkendt.

Så skal jeg sige, at det første møde i det nye år er efter mødeplanen den 16. januar. Det møde er traditionelt et meget kort møde, hvor der kun behandles meget få sager. Men det forholder sig imidlertid sådan, at den 12. januar er en mærkedag. Det fremgår nemlig af de gamle forhandlinger, at det den dag er 100 år siden, at det første officielle møde i Borgerrepræsentationen i dette rum blev afholdt. Da denne dag er en søndag, så vil jeg foreslå, at vi eller I eller man afholder det traditionelle nytårsarrangement den 14. januar 2003 og lader mødet den 16. være et ordinært møde. Det tilgodeser det forhold, at vi allerede nu ved, at der er sager, der skal behandles på mødet den 16. januar 2003.

På pladserne er omdelt en bog, efter min opfattelse en meget fornem bog, med billeder af København. Ophavsmand til bogen er fotografen Hans Ole Madsen, og bogen vil fremover indgå i det officielle gavesortiment.

Vi er herefter klar til at gå i gang med selve dagsordenen.

1) BR 552/02. Overordnet adgangskontrol- og overvågningsanlæg

Indstilling om, at der gives Københavns Energi en kapitalbevilling på 28,0 mio. kr. til etablering af et overordnet adgangskontrol- og overvågningsanlæg på Københavns Energis værker og stationer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

2) BR 574/02. Ændring af vedtægter for Centralkommunernes Transmissionsselskab I/S

Indstilling om, at forslag til ændring af vedtægter for Centralkommunernes Transmissionsselskab I/S (CTR) godkendes.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

3) BR 577/02. Konkurrenceudsættelse (udbud) af Københavns Kommunes lønanvisning

Indstilling om, at opgaven vedrørende kommunens centrale lønanvisning, herunder anskaffelsen af et nyt lønanvisningssystem udbydes i overensstemmelse med vedlagte tidsplan.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 40 stemmer imod 4.

For stemte A, V, F, B, O, C og D.

Imod stemte Ø.

=====

4) BR 576/02. Udvidelse af turismesamarbejdet i Hovedstadsregionen

Indstilling om at forslaget til udvidelse af turismesamarbejdet i Hovedstadsregionen, herunder det forelagte forslag til revideret fundats for Fonden Wonderful Copenhagen godkendes.

(Økonomiudvalget)

Carl Christian Ebbesen (O): Efter Dansk Folkepartis opfattelse er Hovedstadens Udviklingsråd blevet et organ, som tiltager sig flere og flere opgaver og fratager København, os, vores mulighed for at agere selvstændigt. Af den grund er det ikke Dansk Folkepartis opfattelse, at vi skal tiltræde, at Hovedstadens Udviklingsråd skal overtage turistsamarbejdet i regionen. Så af den grund ønsker vi at begære afstemning i denne sag.

Et andet argument omkring Hovedstadens Udviklingsråd er jo diskussionen om DST, Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab. Det er jo også et område, som HUR har taget til sig, hvor vi godt kunne have nogle særinteresser som kommune.

Så det her er et forsøg på en stopklods i forhold til, at HUR overtager flere og flere opgaver. Vi bør påtage os ansvaret selv og løse problemerne her i Københavns Kommune.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg skal bare, ikke for at lave nogen lang debat om denne sag, sige, at jeg anser det her for at være en naturlig udvidelse af det samarbejde, der er på turismeområdet i regionen, og hvis ikke erhvervsudvikling på det her niveau skulle være noget, man lavede sammen, så kunne man måske sige: Hvad skulle man så lave sammen?

Så jeg vil meget anbefale, at man følger den indstilling, der ligger her, baseret på forhandlinger parterne imellem i regionen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Mona Heiberg (A): Vi kan selvfølgelig stemme for denne indstilling. Jeg kan slet ikke forstå Dansk Folkepartis indsigelser. Som turist kigger man jo ikke på kommunegrænser. Så befinder man sig vel i regionen.

Den anden ting, jeg gerne vil sige i forhold til Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab, nemlig HUR's teaterudvalg, er, at dette er en selvejende institution. Så hvordan Dansk Folkeparti vil forholde sig til, at dette er en selvejende institution, og hvordan man vil forholde sig til at opløse den selvejende institution, det tror jeg ikke kan gøres på dette møde. Men lad os tage det i en senere omgang.

Blot for at ridse de grænser op, der vitterligt er i denne sag.

Indstillingen blev godkendt med 42 stemmer imod 4.

For stemte A, V, F, B, Ø, C og D.

Imod stemte O.

=====

5) BR 578/02. Lånesag m.m.

Indstilling om, at den udisponerede merindtægt fra salg af ejendomme i 2001 på 19 mio. kr. anvendes til yderligere gældsnedbringelse i 2002, at Overborgmesteren bemyndiges til at optage et 7-årigt variabelt forrentet stående lån på 115 mio. CHF svarende til ca. 583 mio. DKK, at Overborgmesteren bemyndiges til at indgå eventuelle swaptaler i forbindelse med lånearrangementet, samt at Overborgmesteren bemyndiges til at omlægge 4 eksisterende fastforrentede lån til variabel rente svarende til i alt 1.691 mio. DKK.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal gøre opmærksom på, at der er en redaktionel fejl i indstillingen på side 7, 1. spalte, 2. afsnit. Der står, at lånoptagelsen sker i euro. Det skal, når man læser efter, logisk selvfølgelig være i schweizerfranc. Vi beklager, at det ikke er markeret kraftigere.

Herudover skal jeg gøre opmærksom på, at vi kun skal tage stilling til 2.-4. »at«, da Økonomiudvalget forleden udsatte behandlingen af 1. »at«.

Borgerrepræsentationen skulle kun træffe beslutning vedr. indstillingens 2.-4. at, da Økonomiudvalget, i sit møde den 12. november 2002 havde udsat behandlingen af indstillingens 1. »at«.

Indstillingens 2. – 4. at blev godkendt.

=====

6) BR 572/02. Udbetaling af diæter og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen anmoder medlemmerne af Udvalget for Demokrati- og Serviceudvikling om at deltage i udvalgets studietur til Berlin i perioden fra den 9. januar til den 11. januar 2003 og beslutter, at der ydes diæter til medlemmerne svarende til statens takster for tjenesterejser, at Borgerrepræsentationen godkender, at Sven Milthers kan ydes erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med deltagelse i studieturen, samt at udgifterne til diæter og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste afholdes inden for Udvalget for Demokrati- og Serviceudviklings budgetramme.

(Overborgmesteren)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal sige, at indstillingens 2. »at« egentlig er overflødig, idet Borgerrepræsentationen den 5. september 2002 godkendte, at der kan ydes erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, når man efter anmodning fra Borgerrepræsentationen deltager i en studietur.

De medlemmer, som i 2003 har valgt ordningen med tabt arbejdsfortjeneste, vil derfor være berettiget efter reglerne i denne indstilling.

Indstillingen blev godkendt.

=====

7) BR 557/02. Strandparken I/S 2001-regnskab og 2003-budget

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen godkender regnskabet for Strandparken I/S for 2001, samt at Borgerrepræsentationen godkender budgetforslaget for Strandparken I/S for 2003 med det forbehold, at interessenternes forholdsmæssige ejerskab ikke ændres.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

8) BR 556/02. Bellevue Strandparks budget for 2003

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen godkender budgetforslaget for I/S Bellevue Strandpark for 2003.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

9) BR 563/02. Skatter og afgifter i 2002 vedrørende Arsenaløen

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen giver en driftsbevilling i 2002 på 597.000 kr. til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Kultur og Fritid konto 0.30.1 til dækning af ejendomsskatter og grundejerbidrag i 2002 på Arsenaløen, samt at finansiering anvises på konto 6.51.3. Det bemærkes, at beslutningen ikke skaber præcedens.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg gør opmærksom på de ændringer, indstillingen har undergået undervejs.

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt.

=====

10) BR 562/02. Etablering af fælles lokal- og skolebibliotek på Kirsebærhavens Skole

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på 19,2 mill. kr. til færdiggørelse af udbygningsplan for Kirsebærhavens Skole og til etablering af fælles lokal- og skolebibliotek. Den samlede anlægsudgift finansieres med 13 mill. kr. på Kultur- og Fritidsudvalgets rådighedsbevilling Kultur og Fritid konto

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

3.50.3. Folkebiblioteker samt med 6,2 mill. kr. på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets rådighedsbevilling konto 3.01.3. Folkeskoler.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget og Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

11) BR 575/02. Idrætsefterskolen Vahedden

Indstilling om, at administrerende direktør for Uddannelses- og Ungdoms-forvaltningen Peter Rasmussen udpeges som repræsentant for Københavns Kommune til bestyrelsen for Idrætsefterskolen Vahedden.

(Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen)

Klaus Hansen (A) deltog ikke ved behandlingen af denne sag.

Indstillingen blev godkendt.

=====

12) BR 564/02. Regeringens pulje på 1,5 mia. kr. til meraktivitet til behandling

Indstilling om, at modellen for udmøntning af den statslige pulje på 1½ mia. kr. til øget aktivitet på sygehusområdet godkendes, herunder at Sundhedsforvaltningen indgår aftale med Frederiksberg Kommune om fælles overholdelse af sygesikringens baseline, samt at Sundhedsforvaltningen bemyndiges til i samarbejde med H:S og Frederiksberg Kommune konkret at udmønte meraktiviteten i speciallægepraksis ved at indgå aftaler med praktiserende speciallæger i Københavns Kommune om betingelserne for deres medvirken vedrørende aktivitet, kvalitet og honorering, hvor honoreringen vil ske inden for den af staten udmeldte refusionstakst. Aftalerne skal være midlertidige og løbe frem til udgangen af 2002. Sundhedsforvaltningen skal i regnskabet for 2002 specifikt redegøre for økonomien - herunder eventuelle indtægter fra H:S - og aktivitetsudviklingen på det berørte område.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt.

=====

13) BR 551/02. Høring om nedlæggelse af Holmbladsgade Apotek

Indstilling om at høringssvar til Indenrigs- og Sundhedsministeriet vedrørende nedlæggelse af Holmbladsgade Apotek og etablering af Islands Brygge Apotek, som filial af Christianshavns Apotek godkendes.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Johannes Nymark (A): Jeg har den korte bemærkning, at vi i Socialdemokratiet finder, at forvaltningen er kommet med et udmærket forslag til svar i denne sag, som vi støtter.

Vi finder, at en nedlæggelse af Holmbladsgade Apotek vil være en svækkelse af servicetilbuddet i området, og derfor vil vi bede om en afstemning om sagen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Det er faktisk sådan, at apotekerdrift er et liberalt erhverv. Der er ikke noget kundeunderlag, og det pågældende apotek er for øjeblikket til salg. Derfor er det, sagen kommer op og kommer til høring.

500 meter fra det pågældende apotek ligger et andet apotek, nemlig på hjørnet af Amagerbrogade og Norgesgade, så derfor er det jo ikke så underligt, at det kniber med at få apoteket i Holmbladsgade til at løbe rundt. Det er også derfor, at Sundheds- og Omsorgsudvalget kan tilslutte sig nedlægningen.

Det, vi så til gengæld har besluttet i udvalget, er, at nu skal vi selv lave en plan for, hvad vi ønsker af apoteker i København, sådan at vi er klædt på, når ministeriet i fremtiden sender nogle høringskrivelser til udtalelse hos os, fordi lige nu har vi ikke selv nogen holdninger til, hvor mange apoteker vi ønsker, og hvor de skal ligge, og det gør selvfølgelig, at vi er i en noget defensiv situation. Men altså her, hvor de ligger med et mellemrum på 500 meter, synes vi alligevel, at sagen er rimelig klar.

Så det er baggrunden for, at vi stemmer for nedlæggelsen. Men som sagt, der kommer en samlet plan, sådan at vi næste gang bedre kan argumentere for, hvad vi synes der skal være og ikke være.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal gøre opmærksom på, at der vil være behov for fra Johannes Nymarks side at formulere et egentligt ændringsforslag til indstillingen, for så vidt der ønskes afstemning og ikke bare en blank afstemning om indstillingen. Men der er god tid til det, fordi nu er der en stribe mennesker på talerlisten her.

Lise Helweg (V): I denne sag har Venstre besluttet sig for at undlade at stemme. Grunden hertil er, at vi ikke mener, at vi skal tage stilling til, hvorvidt der skal oprettes eller nedlægges apoteker, før vi har en samlet plan og vi ved, hvilket serviceniveau vi gerne vil tilbyde borgerne. Det her er sådan lidt tilfældigt, hvad der sker.

Apoteket ved Nørreport blev så nedlagt, skønt vi ønskede, det skulle være opretholdt, fordi der er mange mennesker, der passerer der.

I Holmbladsgade er underlaget ikke så stort, og jeg synes, at vi meget snart må få en samlet plan, sådan at vi har et reelt grundlag for at tage stilling til, hvor mange apoteker vi skal have, og hvor de skal ligge, og hvilket underlag de skal have. Derfor underlader Venstre at stemme i denne sag.

Marlene Krogh (F): Jamen jeg kan da kun undre mig over, at man vil undlade at stemme for et høringssvar, fordi så bør man jo nok lave en udtalelse om, hvorfor man ikke mener, at man skal sige ja til det her.

For vores vedkommende er det klart, at der er nogle regler på dette område, som bl.a. betyder, at København skal skære ned på sit forbrug af apoteker. Det handler ikke så meget om, at vi er utilfredse med de apoteker, der er. Men det handler noget om de tilskudsordninger, som Sundhedsstyrelsen giver, når man skal have apoteker. Hvis vi forestillede os, at vi skulle lade stå til, ja, så ville vi få nogle apoteker, som fagligt set skulle have alle mulige andre tilbud.

Jeg ved ikke, om I har samme fornemmelse, som jeg har, når jeg går ind på et apotek. Så kan man nogle gange godt være i tvivl om, om det er en krydderiforretning eller et sted, hvor de sælger cremer og alt muligt andet.

Så udgangspunktet synes jeg er at sikre, at der er et fagligt niveau i vores apoteker, og der er kun en vis sum penge til den slags ting.

SF har valgt at sige, at vi ønsker den der overordnede plan udarbejdet hurtigst muligt, men vi kan også godt se, at det ikke er det dårligste sted at nedlægge et apotek. 150 meter væk, og det står der ikke nogen steder i indstillingen, ligger der altså et andet apotek, så det er ikke sådan, at amagerkanerne i Holmbladsgade fuldstændig bliver ryddet for apoteker, tværtimod, vil jeg sige. Tværtimod så er vi med til at fastholde et vist fagligt niveau, sådan at man også kan blive vejledt ordentligt, når man kommer ind på et apotek.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. november 2002**

Det er min opfattelse, at det er fuldstændig ligegyldigt. Vi kan da alle sammen være imod det her, men det er en meget passiv holdning at have, når man ser på, at vi samlet set er nødt til at reducere antallet af apoteker i København.

Derfor mener SF, at det er rigtigt at lukke Holmbladsgade Apotek, og vi synes faktisk, at dækningen er rimelig. Hvis vi ikke gør det, så vil konsekvensen være, at man måske lukker et ude i Brønshøj-Husum, så dem ude i Brønshøj-Husum vil få meget langt til apotekerne. Det synes vi ikke er rimeligt. Derfor synes jeg, man bør se helt nøjagtigt på, hvad der ligger lige i nærheden.

Så derfor kan SF tilslutte sig, at vi i det høringssvar faktisk siger ja til en nedlæggelse.

Bente Møller (Ø): Jeg kan forstå, at det er en stor sag det her. Det har jeg nu egentlig aldrig syntes, det var. Det er jo ikke os, der bestemmer, hvor mange apoteker der skal være, og hvor de skal ligge henne. Det gør sundhedsministeren. Og så er han så flink at spørge os, når nu han har tænkt sig at nedlægge nogle.

Hidtil har praksis i Københavns Kommune været en automatpilot, der hed: Vi er imod, vi er imod nedlæggelse af apoteker. I Enhedslisten synes vi også, det er vigtigt, at der er apoteker i nærområder, så alle borgere har let adgang til apoteker. Men hvis vi har sådan en automatpilot, der hedder, at vi altid bare er imod, uanset om det faktisk kan være fornuftigt at nedlægge et apotek, fordi der ligger adskillige andre i nærheden, så sker der jo det, at sundhedsministeren overhovedet ikke tager os alvorligt. Når vi sender et høringssvar, så står der det, der altid står i Københavns Kommune: Det vil vi fraråde. Så siger han: Nå, men det er jo det samme som sidst. Det har de jo slet ikke tænkt over.

Så derfor stillede jeg i udvalget ændringsforslag om at vi i den her situation skulle acceptere, at Holmbladsgade Apotek nedlægges. Der er ikke bare ét, der er adskillige apoteker i meget, meget tæt afstand fra det, der bliver nedlagt.

Carl Christian Ebbesen (O): ... Undskyld ventetiden. Jeg må ærligt indrømme, at jeg har prøvet med Kraks kort og jeg ved ikke hvad at finde ud af, hvor alle de forskellige apoteker ligger i området. Det, som vi fra Dansk Folkepartis side godt kunne tænke os, er, at man får et samlet overblik over apoteksbetjeningen i København, der gør, at borgerne har nem adgang til apotekerne. Derfor kan vi støtte de tanker, som også Venstre har været inde på her på talerstolen, og derfor ønsker vi at fremsætte følgende ændringsforslag. Det er, at vi svarer:

»Københavns Kommune ønsker ikke at tage stilling til denne sag, før der foreligger en samlet undersøgelse af behovet for apoteker i Københavns Kommune samt den apoteksdækning, der forefindes i dag i hovedstadsområdet.«

Abderrahman Ben Haddou (D): CD kan godt se fornuften i at nedlægge lige netop det her apotek, som jo, som det blev sagt, ligger godt og vel 150 meter fra et andet apotek.

Men CD er også enig med de røster, der har været heroppe, i, at der snart skal laves en plan, for ellers skrider det her fra os, for det kan ikke være rigtigt, at man fra centralt hold, fra Sundhedsministeriet, gang på gang skal gå ind og bestemme, hvor der skal nedlægges, eller hvor der skal etableres et apotek i København, og så derefter sende det til høring i Sundhedsudvalget, som bare egentlig ikke har andet end at blåstemple det og godkende det, for reelt har vi ingen indflydelse på Sundhedsministeriets afgørelse, og det er selvfølgelig ret uheldigt.

Jeg ved i hvert fald, at der er områder i København, hvor der er langt imellem apoteker, og det kan være uheldigt på længere sigt, at man ikke netop har en sådan plan, hvor man kan gå ind og regulere på de her problemer.

Der er selvfølgelig også kommet receptfri medicin på det sidste, som gør, at tilgængeligheden til receptfri medicin for de københavnske borgere er blevet lettere, men det vil stadig være sværere for folk at nå frem og få købt deres receptpligtige medicin.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Man har planer om at oprette et filialapotek på Christianshavns Apotek, og et filialapotek er jo sådan, at man ikke får udleveret sin receptmedicin samme dag, men må vente til næste dag.

Så det er lidt uheldigt, men det her kan CD godt gå med til, men vi skal have en plan. Selv om jeg har sympati for Dansk Folkepartis forslag, så synes jeg, at det kan vi egentlig ikke gå med til, for der ligger en klar holdning herfra om, at det her apotek ligger kun 150 meter fra det andet. Det overbeviser mig om, at jeg godt kan gå med til at nedlægge det her apotek. Men jeg er enig i, at vi skal undersøge det til bunds, og det er også det, jeg hører, sundhedsborgmesteren har sagt heroppe fra talerstolen.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Det er bare lidt folkeoplysning, for det startede faktisk med Sonja Mikkelsen og derefter med Arne Rolighed. Da blev der arbejdet for et apoteksforlig, og det blev så indgået i november 2000, og det handlede om ændringer vedrørende apoteksdrift i Danmark, herunder, at vi skulle afskaffe det her udligningssystem for apoteker, der ikke er bæredygtige økonomisk. I alle byer, hvor der var mere end ét apotek, skulle man ikke have mere end det apotek, hvis apotek nr. 2 ikke kunne hvile i sig selv. Det står simpelt hen i loven.

Derfor mener jeg, at vi jo er nødt til at tænke i samme retning, som loven udstikker. Og i forlængelse af gældende lov mener jeg også, at vi ikke kan sidde her i København, heller ikke når vi laver en plan, og tænke i apoteker, som ikke er økonomisk bæredygtige, fordi så har vi faktisk besluttet os for ikke at ville efterleve gældende lovgivning.

Det er også sådan, at Holmbladsgade Apotek kun forsyner 10.400 personer, og et gennemsnitsapotek plejer at forsyne 18.500 personer. Holmbladsgade Apotek modtager tilskud fra udligningssystemet, altså i strid med gældende lov. Det er i hvert fald, synes jeg, to vægtige argumenter for, at vi ikke skal sidde med sådan en fundamentalistisk indstilling her.

Det er også i det lys, jeg mener, at den plan, vi skal lave fra sundhedsforvaltningens side, selvfølgelig skal tage højde for gældende lovgivning. Så det vil ikke sige, at der bliver lagt et apotek på hvert gadehjørne i den plan heller. Der vil også ske en vurdering af, hvad der er økonomisk bæredygtigt. Selvfølgelig vil der det.

Johannes Nymark (A): Vi kan udmærket tilslutte os det synspunkt, som Dansk Folkeparti har fremført, men mener, at vi skal forholde os konkret i den aktuelle sag.

Holmbladsgade Apotek ligger jo ikke bare i Holmbladsgade, men vi rører ved det område i København, som er måske mest i udvikling i øjeblikket. Derfor vil det efter vores mening være for farligt at give fri adgang til nu at lukke et apotek i et område, hvor befolkningstallet er på vej til at stige ganske væsentligt.

Den meget fornuftige indstilling – det har jeg sagt tidligere – som forvaltningen oprindelig kom med, går netop nuanceret ind og tager stilling til både den ene og den anden side af Amagerbrogade, ikke alene det eksisterende udbyggede område, men også de potentielle nybyggede områder på henholdsvis Islands Brygge og den kommende udbygning ude i Ørestaden.

Så altså vi tør ikke vente på helhedsplanen. Vi tilslutter os ønsket om det og vil gerne give udtryk for det, men aktuelt, i aften, mener vi, at vi ikke på det grundlag kan give grønt lys for at udtrykke ønske om at acceptere nedlæggelse af Holmbladsgade Apotek. Det er et følsomt område, vi har fat i.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det 3. runde.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Jamen så vil jeg da supplerende oplyse, at viser det sig, at der bliver et befolkningsunderlag, så der er behov for et nyt apotek, jamen så vil der opstå et nyt apotek. Der er jo sket en liberalisering, så apoteker kan både forgå og opstå i takt med den almindelige udvikling i en by. Det er jo sådan set det, der er det nye i det, og det synes jeg også er fornuftigt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Hvis det virkelig viser sig, hvad jeg tror, Johannes Nymark har ret i, at der sker en befolkningsvækst, så vil det da også være fornuftigt, at der bliver etableret et apotek, der ikke lige ligger 500 meter fra et andet, men faktisk dér, hvor den nye befolkningstilvækst kommer.

Men altså det er jo en smagssag det her, og jeg synes, det er rigtigt, at vi som sagt sørger for at tilpasse os og tage til efterretning, hvad man vedtager i Folketinget.

Marlene Krogh (F): Jeg vil bare sige til Socialdemokraterne, at jeg synes, det er yderst interessant, at de ikke går nærmere ind i denne sag og ser på, hvad det her reelt handler om.

Holmbladsgade Apotek er et gammelt, lille apotek, det er én ting. Det er også således, at man inden for de rammer, der er lagt op til i lovgivningen, kan flytte apoteker, men der vil aldrig nogen sinde være plads til under de forudsætninger, som handler om, at det skal betjene 18.000 borgere i et område, at det kunne ligge i Holmbladsgade på lige nøjagtig det hjørne. Så skulle der ske en revolution. Der skulle brydes nogle mure ned og alt muligt andet, og det ville blive meget dyrt.

Men et enkelt apotek som Amagerbro Apotek har måske mulighederne for at udvide, og det er også i det lys man skal se, hvad det er for nogle lokaliteter, vi tilbyder, og hvad det er for nogle muligheder, vi tilbyder apotekerne. De er i deres frie ret, Amagerbro Apotek, som ligger 150 meter væk, til at udvide deres lokalemuligheder. De kan også flytte længere hen ad Holmbladsgade. Men det, der er afgørende vigtigt, er, at der er økonomisk grundlag for, at de kan eksistere.

Så derfor synes jeg, det er noget værre sludder, Socialdemokratiet kommer herop og siger, at de vil fastholde noget på baggrund af et udviklingsområde. Det hænger simpelt hen ikke sammen.

Socialdemokratiet stillede følgende ændringsforslag:

"Forvaltningens oprindelige indstilling fastholdes."

Ændringsforslaget blev forkastet med 30 stemmer imod 18.

For stemte A og O.

Imod stemte V, F, B, Ø, C og D.

Dansk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

"Københavns Kommune ønsker ikke at tage stilling i denne sag, før der foreligger en samlet undersøgelse af behovet for apoteker i Københavns Kommune samt den apoteksdækning, der findes i dag i hovedstadsområdet."

Ændringsforslaget blev godkendt med 28 stemmer imod 20.

For stemte A, V og O.

Imod stemte F, B, Ø, C og D.

Sundheds- og Omsorgsudvalgets indstilling var herefter bortfaldet.

=====

14) BR 558/02. Det Regionale Socialfondsudvalgs Regionale Plan

Indstilling om, at Det Regionale Socialfondsudvalgs reviderede Regionale Plan for socialfondsindsatsen i Københavns og Frederiksberg kommuner godkendes.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

15) BR 550/02. Forsøgsmidler til byfornyelsesarbejder Jagtvej 177/ Samsøgade 1-11

Indstilling om, at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at modtage Erhvervs- og Boligstyrelsens tilsagn om ekstraordinær bevillingsramme på 6.000.000 kr., at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at meddele tilsagn om støtte til gennemførelse af bygningsfornyelsesarbejder på den omhandlede ejendom i overensstemmelse med byfornyelseslovens regler herom, at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at afholde de med bygningsfornyelsesarbejderne og forsøgsprojektet forbundne udgifter, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til i fornødent omfang på kommunens vegne at garantere for lån i overensstemmelse med byfornyelseslovens § 65 til finansiering af bygningsfornyelsesarbejderne i det omfang finansiering ikke kan gennemføres, medmindre der stilles særlig sikkerhed for långivningen, samt at der tinglyses deklarationer for de parkeringspladser, udvidelsen af ejendommen udløser.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Mikkel Warming (Ø): Meget kort. Under denne lille udmærkede sag skete der jo det i Bygge- og Teknikudvalget, som alle, der har læst den, vil kunne se, at der blev – hvem denne »der« er, ved jeg så ikke helt – stillet et ændringsforslag om tinglysning af deklarationer om parkeringspladser. Vi syntes, det var noget pjat, da man gjorde det, og stemte imod sammen med en enkelt tilstedeværende socialdemokrat.

Vi synes stadig væk, det er noget pjat, så derfor stiller vi selvfølgelig ændringsforslag om, at der ikke tinglyses de pågældende deklarationer, og det vil vi bare gerne have til afstemning. Det er en negation, når det er vedtaget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Man kan sige, at hvis det er en negation af det, der er blevet vedtaget, så er det jo næsten dybest set vanskeligt, så er det op til formanden at afgøre, i hvilken rækkefølge, hvilket tema.

Winnie Larsen-Jensen (A): Jeg vil gerne komme med en mere principiel kommentar til denne sag, nemlig at med den situation og med den debat, der er om parkering, parkeringsdækning, parkeringsmulighed, manglende mulighed for at parkere i nærheden af sit hjem, så synes vi i denne konkrete sag, at det er nødvendigt også at tage en konkret stilling til, at de tinglyste deklarationer eller den vane, der nærmest er blevet en regel i Københavns Kommune, at loven siger 1 parkeringsplads pr. 100 m². Vi siger generelt 1 parkeringsplads pr. 200 m², og lad os så se, hvordan det går.

I dette område på Ydre Østerbro mener vi godt, det er en diskussion værd at markere, at nu følger vi lovens krav. Vi vil godt individuelt, fra sag til sag, herefterdags forholde os til, om vanen skal være en regel, eller om vanen skal være noget, man drøfter konkret. Derfor har vi støttet forslaget om, at det faktiske parkeringskrav udlægges som 1 pr. 100 m², som der står i loven. Men det er ikke noget tilsagn om, at vi pr. automatik altid udfører lovens krav. Det er en konkret, individuel vurdering, som det vel også bør være i den position, som vi står i på parkeringsområdet i Københavns Kommune i øjeblikket.

Ole Hentzen (C): Vi er da sådan set glade for fra konservativ side, at der er nogle, der agter at følge de regler, som kommunen har fastsat selv, ikke mindst i kommuneplanen, nemlig at der skal være en parkeringsdækning på 1 pr. 100 m². Og fordi der pludselig er forsøgsmidler i denne her byfornyelse, hvorfor søren skulle der så lige pludselig dispenseres? Jeg ved ikke, hvad det var for et flip, som et enkelt medlem af Socialdemokratiet pludselig røg ind i, da Enhedslisten stillede det. Det er helt normal praksis.

Mikkel Warming griner huldsaligt – den gik. Der blev ligesom lidt sjov og skæg i gaden med det. Men selvfølgelig skal der ikke dispenseres her. Der skal selvfølgelig tinglyses de pligter til parkeringsdækning, som alle andre er pålagt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Jens Johansen (F): Altså jeg kan ikke svinge mig helt op til det helt store, principielle indlæg ligesom den socialdemokratiske ordfører, men blot sige ligesom Ole Hentzen fra De Konservative, at når det gælder for en del ejendomme, så gælder det også for resten. Når det gælder i kommuneplanen, så gælder det også her. Konsekvensen af en dispensation er jo, at vi får øget gadeparkering, og vi vil have bilerne væk fra gaden.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg hører indlæggene sådan, at der ønskes afstemning om det af Mikkel Warming stillede ændringsforslag, som godt nok er en negation, så man kunne lige så godt vælge at lade være med at tage stilling til ændringsforslaget først, men alene tage stilling til selve indstillingen. Men jeg vælger at sætte det af Mikkel Warming stillede ændringsforslag om, at der ikke tinglyses deklarationer for de p-pladser, udvidelsen af ejendommen udløser, til afstemning nu.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

"At der ikke tinglyses deklarationer for de P-pladser, udvidelsen af ejendommen udløser."

Ændringsforslaget blev forkastet med 46 stemmer imod 4.

For stemte Ø.

Imod stemte A, V, F, B, O, C og D.

Indstillingen – som anbefalet af Bygge- og Teknikudvalget – blev herefter godkendt.

=====

16) BR 555/02. Støtte til opførelse af private andelsboliger ved Øresundsvej 144

Indstilling om at godkende projekt til opførelse af 56 private andelsboliger som 2. etape af bebyggelsen på Østamager, at bemyndige Bygge- og Teknikudvalget til at meddele tilsagn om kommunal støtte i form af garanti for realkreditlån samt andel af tilskud, samt at bemyndige Bygge- og Teknikudvalget til at godkende det endelige projekt og anskaffelsessummen, alt under forudsætning af, at der ikke er væsentlige afvigelser i forhold til det foreliggende.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

17) BR 554/02. Støtte til opførelse af private andelsboliger på Ny Tøjhusgrunden

Indstilling om at godkende projekt til opførelse af 91 private andelsboliger som 2. etape af bebyggelsen på Ny Tøjhusgrunden, at bemyndige Bygge- og Teknikudvalget til at meddele tilsagn om kommunal støtte i form af garanti for realkreditlån samt andel af tilskud, samt at bemyndige Bygge- og Teknikudvalget til at godkende det endelige projekt og anskaffelsessummen, alt under forudsætning af, at der ikke er væsentlige afvigelser i forhold til det foreliggende.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Mikkel Warming (Ø): Jeg vil blot meget kort forklare, hvorfor Enhedslisten har taget et lille forbehold.

Da Borgerrepræsentationen i november 2001 – det er sådan cirka et år siden – stemte om den lokalplan, der muliggør bl.a. dette byggeri, stemte Enhedslisten, SF, Dansk Folkeparti og De Radikale for, at de muligheder for punkthusbebyggelse, der var i lokalplanen, skulle udgå, idet vi mente, vi me-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

ner i hvert fald stadig væk, at det var for tæt byggeri. Som konsekvens af, at de blev vedtaget alligevel, stemte SF og Enhedslisten imod den konkrete 1. etape af andelsboligerne, der blev bygget.

Vi mener stadig væk, at det er bygget for tæt. Derfor tog vi et principielt forbehold, som vi gerne vil have videreført i beslutningsprotokollen. Vi vil dog ikke kræve afstemning om de konkrete andelsboliger denne gang.

Indstillingen blev godkendt.

Enhedslisten ønskede at videreføre protokolbemærkningen fra behandlingen i Bygge- og Teknikudvalget om, at man tager forbehold for punkthuset.

=====

18) BR 553/02. Valby Tingsted, mageskifte mellem TK Development og Københavns Kommune
Indstilling om, at der gennemføres et mageskifte mellem Københavns Kommune og TK Development i forbindelse med TK Developments opførelse af Torvehaller på Valby Tingsted.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

19) BR 567/02. Navngivning af 2 veje

Indstilling om, at 2 veje ved Drechselsgade/Axel Heides Gade navngives Poul Hartlings Gade og Jens Otto Krag's Gade.
(Bygge- og Teknikudvalget)(Standsningsret)

Ole Hentzen (C): Jeg har i Bygge- og Teknikudvalget benyttet standsningsretten for at bringe denne sag ind i Borgerrepræsentationen. Det er navngivningen af to veje ude på Islands Brygge, hvor i hvert en del af reaktionerne fra Islands Brygge stadig fastholder, at de navne, vi skal give dem til evig tid derude, stadig væk skal være nordisk relaterede navne.

Derfor har jeg bragt det her til afstemning, og derved vil jeg også foreslå Borgerrepræsentationen, at man forkaster den indstilling, der ligger fra Vejnavnenævnet, om, at de skal navngives henholdsvis Poul Hartlings Gade og Jens Otto Krag's Gade.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg forstår det sådan, at det, Ole Hentzen alene ønsker, er afstemning om sagen, og den foretager vi ... nej, undskyld, Jens Johansen først.

Jens Johansen (F): Altså området hedder jo Islands Brygge, og det er nordatlantiske navne, der er givet til gaderne derude. Vi vil da godt spørge både Venstre og Socialdemokratiet, hvad Poul Hartling og Jens Otto Krag har med Nordatlanten at gøre. Er de født på Island eller hvad?

Winnie Larsen-Jensen (A): Jeg kan i og for sig have meget sympati for at fastholde Islands Brygges vejnavnetradition. På den anden side vil jeg også gerne vedkende mig, at vi i november sidste år traf en beslutning om, at den nye udbygning af Islands Brygge godt kunne navngives efter en anden tradition.

Derfor vil jeg tilkendegive, at vi godt kan stemme for indstillingen fra Vejnavnenævnet, men vi vil på den anden side også gerne diskutere, at det, der er så vigtigt ved den københavnske vejnavngivning, er, at man kan identificere en bydel, et område, et kvarter på grund af den sammenhæng, der er.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Derfor vil vi også meget gerne i Bygge- og Teknikudvalget have en drøftelse af, hvordan vi fastholder den tradition, som gør, at hvis man får et navn eller to, så kan man også lokalisere, hvad det er for et område det ligger i.

Når beslutningen om det her er truffet i november sidste år, så vil jeg sige, jamen det er så et nyudviklet område, hvor der er mulighed for det.

Når sagen kommer i Bygge- og Teknikudvalget til almindelig drøftelse, så vil jeg egentlig også gerne drøfte, hvorvidt praksis med et vejnavnenavn skal fastholdes i Københavns Kommune. Det har også været diskuteret før, om man skal eller ikke skal. Vi vil meget gerne have en drøftelse af, om man måske i virkeligheden skal gøre det til en lidt mere åben politisk proces, hvor man ikke bare får en færdigbehandlet sag, men at det bliver underlagt en større demokratisk diskussion, hvad det er for nogle vejnavne der skal være.

Men i første omgang vil jeg sige, at vi kan støtte indstillingen om navngivning af de to veje, og vi vil i første omgang bede om en mere principiel diskussion af fastholdelse af traditionen med, at vejnavnene har en indbyrdes sammenhæng i Københavns Kommune.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg så, at hr. Jens Kjær Christensen helt vågnede. Det er jo en af hans store sager fra forrige valgperiode, at Vejnavnenævnet stadig eksisterer.

Jeg vil sige til Winnie Larsen-Jensen, at jeg ønsker processen held og lykke. Vi vil betragte den med interesse i Venstre, bl.a. diskussionen mellem Enhedslisten og Socialdemokratiet.

Når der nu bliver spurgt direkte af hr. Jens Johansen, hvad begrundelsen er, ja, så står den sådan set i sagsbeskrivelsen, og som fru Winnie Larsen-Jensen var inde på, er sagen den, at Bygge- og Teknikudvalget rent faktisk har taget stilling til, at netop dette område skal opkaldes efter danske statsmænd fra det 20. århundrede. Det er en indstilling, som nød bred opbakning i Vejnavnenævnet, og som også blev vedtaget, uden protester, tror jeg, i Bygge- og Teknikudvalget dengang i november.

Derfor er det svaret, hr. Jens Johansen, at grunden til, at vi i dag navngiver nogle veje efter danske statsmænd fra det 20. århundrede, er, at Bygge- og Teknikudvalget den 28. november 2001 på indstilling fra Vejnavnenævnet vedtog, at der skulle opkaldes veje efter danske statsmænd fra det 20. århundrede.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja, der er således lagt op til en debat på højt intellektuelt niveau, forstår jeg, og det vil vi jo blive klogere af alle sammen, vi der ikke kan være med på det niveau.

Mikkel Warming (Ø): I Enhedslisten har vi nu lige så meget hæftet os ved den anden del af den argumentation, SF's mindretal fra Vejnavnenævnet. Diskussionen kommer sådan set også derfra. Det var jo ikke et enstemmigt Vejnavnenavn, der indstillede det her, nemlig da disse personnavne ikke har den »fornødne bredde og almenhed« i dagens Danmark. Det er vel på en pæn måde at sige: Skulle det være statsmænd? Det er vi sådan set enige i. Det vil vi egentlig godt være med til at sætte spørgsmålstegn ved. Derfor kan vi ikke gå ind for de to foreslåede navne.

At det så for os egentlig stadig væk måske er lidt ulogisk, at man fastholder det nordatlantiske omkring Islands Brygge, er så en anden ting.

Det fører altså til, at vi ikke kan stemme for sagen, som den ligger. Men for os er hovedbegrundelsen nok i virkeligheden den første del af argumentationen fra SF's mindretal i Vejnavnenævnet, som vi i virkeligheden synes er det mest centrale.

Og så bare omkring Vejnavnenævnet: You don't dare!

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Men der bliver en debat efterfølgende på højt niveau.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Jens Johansen (F): Jeg hæfter mig ved Søren Pinds bemærkninger. Sådan hen over bordet på vej herop siger Søren Pind, at han giver sig, det var ikke enstemmigt. Nej, hverken i Vejnavnenævnet eller i Bygge- og Teknikudvalget. Jeg forstår ikke, hvorfor Søren Pind så står heroppe på talerstolen og siger noget helt andet. Altså Søren Pind skal tale sandt.

Krag og Hartling har jo ikke meget med det nordatlantiske at gøre, og der er vel næppe nogen, der i dag ved, hvem de er, altså.

Men det her er et eller andet sted en sort aftale mellem Socialdemokratiet og Venstre, som tilsammen udgør et flertal, om at sende to gamle, nu afdøde koryfæer ad hekkenfeldt til. Fordi hekkenfeldt ligger jo i det nordatlantiske område. Det er den gamle vulkan Hekla på Island. Så med den navngivning sender vi Krag og Hartling ad hekkenfeldt til. Jo velbekomme.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jo men det er jo rart at kunne gøre det uden at gøre det i embeds medfør, kan man sige.

Ikke flere har bedt om rodet. Der er ønsket afstemning. Der var ikke noget ændringsforslag, og det vil sige, at konsekvensen af ikke at tiltræde det her er, at det er én tur mere.

Indstillingen blev godkendt med 34 stemmer imod 16.

For stemte A, V, B, O og D.

Imod stemte F, Ø og C.

=====

20) BR 569/02. Lokalplan "Ragnhildgade Nord"

Indstilling om, at lokalplan "Ragnhildgade Nord" vedtages endeligt med den under sagsbeskrivelsen nævnte ændring af § 8, idet kravet om tilslutning til Københavns Energis forsyning til bygas bortfalder.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

21) BR 570/02. Lokalplan "Esplanaden"

Indstilling om, at lokalplan "Esplanaden" vedtages endeligt med de under sagsfremstillingen foreslåede ændringer af § 5 (bebyggelsens omfang og placering) og § 6 (bebyggelsens ydre fremtræden), samt heraf afledte ændringer af lokalplantegning nr. 27.498.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Sven Milthers (F): Jeg vil godt sige, at SF har stemt imod denne indstilling i udvalget, og det vil vi også gøre senere på aftenen her. Vi forstår simpelt hen ikke den arkitektur, der ligger bag. Én ting er, at vi anerkender, at kommuneplanen giver ejeren nogle rettigheder til at bygge et vist antal kvadratmeter. Det kan vi ikke løbe fra, men vi mener, at det stadig væk skal udformes under særlige hensyn til det omgivende kvarter.

I hvert fald er et af de punkter, der er voldsomt belastende set med vores øjne, at man nu laver en fuldstændig absurd afhugning i hjørnet af Amaliegade-Esplanaden. I stedet for at fortsætte den meget, meget fine facaderække, der er på Esplanaden hen over Amaliegade, som havde været det logiske valg, når man skal bygge der, så har man i stedet for valgt en knytnæve nærmest i forhold til resten af kvarteret.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Derfor er vi modstandere. Det er en arkitektonisk fuldstændig vanvittig løsning. Den er blevet lidt pænere undervejs, men det er småting, der er lavet på de punkter. Vi anerkender altså, at de andre ting kan vi desværre ikke gøre noget ved, men det der punkt synes vi faktisk, man skulle have stået enormt stejlt på over for bygherren. Derfor kan vi ikke tilslutte os dette projekt, og derfor vil vi stemme imod.

Mikkel Warming (Ø): Ulysten fra flertallets side til at kommentere denne idiotiske lokalplan kan jeg egentlig godt forstå, for den er jo ikke blevet mindre vanvittig af at have været igennem en efterhånden årelang proces.

Meget kort fortalt ligger der en stor, grim klods nede ved havnen, A.P. Møllers hovedsæde. Den skal udvides, nærmest fordobles, efter stort set de samme uskønne retningslinjer som det eksisterende hovedsæde.

Der har været mange indsigelser mod projektet, mod forøgelsen af trafikken, som kommer, og mod den – for at citere nogle af indsigelserne – monotone, høje facade. Det er ikke rigtig noget, man har villet høre på.

Der er lavet nogle efter min bedste overbevisning mere eller mindre kosmetiske ændringer. Der er f.eks. tegnet streger på facaden, så man kan lade, som om der er nogle døre, og så skal de ellers ... (*Mikrofonen afbrudt*) ... Vi er nødt til at spørge, når man nu ikke selv vil gå op og forsvare det, Joan Jensen, Johannes Nymark, Winnie Larsen-Jensen og Søren Pind: Mener I selv, det vil forøge kvaliteten i kvarteret omkring Amaliegade? ... (*Mikrofonen afbrudt*) ... smagsdommer ... ikke have nogen mening om et projekt, hvad det kommer til at betyde.

Hvis man ikke vil være smagsdommer, hvis man ikke vil have en mening om byggeprojekter, hvorfor stiller man så op til Borgerrepræsentationen? Hvorfor bruge den ret meget tid, der kræves for at deltage i det arbejde, hvis man bare vil gøre, hvad forvaltningen siger, alligevel? Hvorfor det, når man ikke vil være smagsdommer, ikke vil have en mening om noget?

Når man ikke vil det, så kan vi jo se konsekvenserne på Kalvebod Brygge. Vi kan komme til at se det her, hvis det, hvad man kunne have en grim fornemmelse af, bliver vedtaget om ganske få minutter. Vi synes, det er trist, at man blindt accepterer endnu en knytnæve, var det vist Sven Milthers kaldte det, i dette område. Det synes vi ikke bidrager med noget særligt, for nu at sige det rent ud. Vi synes, det er en trist aften.

Ole Hentzen (C): Den røde fløj mod storkapitalen har jo talt her. Det er de samme røster, vi sådan set har hørt på de der borgermøder og i alle de der vanvittig mange indsigelser, der er kommet. De er jo optrykt heri, de er sådan set holdt i et tocifret tal, nemlig nøjagtig 24. I forhold til andre indsigelsesantal, vi har haft til lokalplaner, er det nok ikke noget, der ligesom får øjenbrynene til at ryste alt for meget, især ikke, når man ser, at halvdelen eller mere af indsigelserne går på det enorme trafikale kaos, der opstår i Amaliegadekvarteret, når man nu tager mere end halvdelen af bilparkeringspladserne, der ligger på jorden, og putter dem ned i en parkeringskælder nedenunder. Ja, det giver jo voldsom forøgelse, det er helt klart. Det er lige, så det ryster i enhver NOAH-tilhænger.

Men det er det rene plidderpladder. Enhver, der kender bare lidt til kommunens plan for bebyggelsesområder, har jo vidst, at der skulle bygges på dette område. Grunden blev i sin tid erhvervet af A.P. Møller fra statens side med en byggeret. Det kommer ikke bag på nogen.

Det, der har været det svære, og som man så kan lide eller ikke kan lide, og det forstår jeg, det kan Enhedslisten og SF ikke lide, er, at man har sat Henning Larsen til at forsøge at lave et byggeri, der skulle matche Koppels statslige byggeri lidt længere henne i Amaliegade, og det er en ganske vanskelig opgave. Det har jeg sagt offentligt, og det skal jeg også sige her: Det er ganske vanskeligt at lave et byggeri i Amaliegade, der kan matche Koppels meget monotone bygning, som blev bygget til det daværende Told & Skat.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Jeg synes, at det resultat, man er nået frem til, er så flot, som det kan blive, når det var forudsætningen i den lokalplan, der har været ude, at det skulle matche, fordi det var så eksklusiv en strækning, vi har i Amaliegades afslutning.

Så kan man lide forudsætningen eller ikke, men det er den forudsætning, som denne Borgerrepræsentation har lagt frem i sin lokalplan og lagt ud i den offentlige høring. Det er det, vi har at forholde os til, og det er det, som reaktionerne fra folk jo også kommer på.

Jeg synes, processen, vi har jo set det seneste eksemplar af planen, der er lagt frem, har givet nogle ganske væsentlige forbedringer. Det har fastholdt og fremhævet den adskillelse, der er mellem disse to store bygningsværker, nemlig Koppels bygningsværk, som altså var til Told & Skat, nu er der en anden statslig styrelse, og så A.P. Møllers udvidelse. Man har fastholdt, at man kan komme til havnen, man har den åbning, som er væsentlig, og ikke blander to bygningsværker sammen.

Man har fået nogle opdelinger i facadelængden, som jeg medgiver er lige så lang som Koppels kæmpe murværk dernede over for den fine anden side af Amaliegade. Man har forsøgt at arbejde med facaden, og jeg synes, resultatet rent faktisk er blevet bedre.

At begynde at sammenligne det med den anden bygning, som hænger nede på vandfronten, synes jeg er urimeligt. De to er ikke sammenlignelige i nogen som helst form. Så har man altså været for kort tid i politik, eller også har man som Mikkel Warming måske været der alt for længe, så man er blevet fuldstændig blind på begge øjne.

Jeg kan kun anbefale, at man naturligvis stemmer projektet igennem i aften.

Sven Milthers (F): Jeg vil medgive Ole Hentzen, at der er sket nogle kosmetiske forbedringer. De er kønne, de er bedre end det, der var, det er jeg ganske enig med dig i. Det, der er kerneproblemet, og som vi har påpeget hele tiden, er, at sammenhængen med det øvrige bykvarter er sammenhængen lige nøjagtig henne i Esplanaden, hvor man har et ualmindelig fint gadeforløb faktisk helt oppe fra Store Kongensgade hen over Bredgade og ned til Amaliegade. Det bliver fuldstændig smadret nu af den der tilbagetrækning.

Det ville være enormt kønt, hvis man på den måde fik trukket bygningen i Amaliegade frem, så den endte henne i Esplanaden og havde en skrå afskæring. Så ville man oven i købet også få udsynet til rædslen på vandfronten eller havnefronten, som jo selv Ole Hentzen anerkender ikke er nogen skønhedsplet, fjernet fra væsentlige elementer af Esplanaden. Det ville faktisk være den arkitektoniske forbedring, der måske kunne få det til at se nogenlunde fornuftigt ud.

Alle de kritikpunkter, som Ole Hentzen jo også har været inde på, og som er løst, er da godt nok, men når man ikke fra bygherrens side har været villig til at lytte til de argumenter, der har været fremført af vores forvaltning gennem flere års drøftelser med arkitekt og bygherre, så synes jeg faktisk, det er lidt for dårligt. Og det har jo altså været den arkitektoniske vurdering, at man burde have den skrå afskæring henne ved Esplanaden. Det har man altså overhovedet ikke kunnet trænge igennem med over for bygherren. Det har bare været fastlåst: Det skal være firkantet, og ikke accepteret den videreførelse af facadelinjen.

Det er der, vores kritik sætter ind. Der skal vi stoppe. Det er lige nøjagtig der, der ligger nogle ting at hænge i. Og det er derfor, vi siger nej til det her forslag.

Mikkel Warming (Ø): Fortids synder begrunder nutids fejltagelser. Sådan må jeg forstå Ole Hentzens indlæg. Man har lavet noget møg, for at sige det pænt, og det forklarer så, at man laver endnu mere møg. Det synes jeg ikke er særlig sammenhængende, det synes jeg ikke er særlig logisk. Hvis man ikke på et tidspunkt stopper op og siger: Den går altså ikke, venner, her må tænkes anderledes – så går det galt, og det ser det ud til, at det gør nu.

Jeg har i øvrigt bemærket, at i hvert fald Socialdemokratiet og Venstre selvfølgelig ingen lyst har til at blande sig i diskussionen, ingen lyst har til at svare, hvad Ole Hentzen dog gjorde. Han mente, det var så flot, som det kunne blive – med baggrund i fortids synder er altså min tilføjelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Men hvad mener I Socialdemokrater? Mener I, det løfter området? Hvad mener I, Venstre? Mener I, det løfter området? Det vil vi egentlig godt have nogle svar på – eller vi vil da prøve, for det ville være rart at høre vurderingen fra de to store partier herinde.

Så kan jeg ikke lade være med at tænke på, at om 20-30 år, når Danmark er socialistisk, Kalvebod Brygge er revet ned og A.P. Møller nationaliseret, så kan det da godt være, at vi vil overveje, om just dette område skal reserveres som et symbol på, hvordan det gik, da pengene bestemte udviklingen og politikerne ikke havde ryggrad til at gå imod. Og så reserverer vi det til ungdomshus.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ole Hentzen i 2. runde.

Ole Hentzen (C): Nogle kan jo kalde det fortidens synder, andre kan kalde det fremtidens uhyre. Jeg synes, Mikkel Warming glemte sådan set en mulig anvendelse for grunden, når han nu ligesom så sit fremtidsscenarie ud over barnevogne: Cykler. Vi mangler cykelparkering, Mikkel Warming, i det samfund, som Mikkel Warming så gerne vil have, for bilerne er jo totalt afskaffet, og alle bliver tvunget til at køre på cykel. Og i øvrigt har man ikke noget at foretage sig, fordi der er ingen arbejde til den tid.

Fortidens synder, kan man selvfølgelig sige. Staten var en frygtelig synder. Staten solgte en grund til A.P. Møller-koncernen. De fik så fed en pris, at hele byggeriet af det pågældende Told & Skat blev klaret uden en statslig krone i investering. Allerede dengang var der altså nogle, der kunne det der, det må man jo sige.

Man fik oven i købet ham der arkitekten Koppel til at tegne det der meget, meget specielle hus, som aldrig kom ud i nogen offentlig høring. Det var også et statsligt byggeri. Jo, det var sådan set bare noget, man gjorde. Dengang gjorde man bare tingene. Man rev faktisk nogle kæmpetræer ned, som hr. Jens Kjær og Mikkel Warming ville have grædt i årevis over i betragtning af de tårer, som de fældede over et lille træ ude på Vesterbro.

Jeg siger, Mikkel Warming, at jeg havde kontor lige overfor. Der fandtes fire træer, som var kæmpestore med et rodnet, så det tog flere uger at få dem fjernet. Men de måtte selvfølgelig betale prisen for, at staten kunne få en bygning, der kunne opkræve lidt told og skat, og så i øvrigt selvfølgelig sælge resten af grunden til A.P. Møller-koncernen for, at man kunne få mange penge i kassen og bygge det andet kontorhus.

Folkets stemme er blevet hørt. Det gør de altså ved, at der sker folketingsvalg en gang imellem. Der er altså nogle folketingspolitikere, der bestemmer nogle ting en gang imellem, og det gjorde de dengang. Nu har vi fået demokrati, nu har vi faktisk indflydelse på, om vi vil have, at det skal ligne Koppels bygning eller ingen.

Et flertal i denne Borgerrepræsentation har besluttet, at det skulle det udformes i overensstemmelse med. En vanskelig præmis at give en tegnestue. Havde det været enhver anden end Henning Larsens tegnestue, så havde man nok også sagt: Kan de mon opfylde det? Jeg mener, de har opfyldt det, så godt de kan. Jeg havde gerne ligesom hr. Milthers set et skråt hjørne, men det hjørne er blevet bedre, det er blevet brudt af, og der er kommet vinduer i.

Sven Milthers, man kan ikke lide storkapitalen, jeg ved det godt, men lad det nu ikke gå ud over bygningen som sådan, for den ligner ikke den nede ved vandet; den er blevet væsentligt bedre. Og hvad der er vigtigst: Den ødelægger ikke Amaliegadekvarteret, for den spiller op mod den bygning, som Mikkel Warming måske også vil fjerne. Se, det er en mulighed, men det bliver altså ikke, når socialismen er her. Det bliver, når kapitalismen siger: Hold op. Grundene er 10 gange mere værd nu. Nu kan vi bygge 20 etager i stedet for, og så bygger de i 20 etager til den tid.

Indstillingen blev godkendt med 37 stemmer imod 13.

For stemte A, V, B, O, C og D.

Imod stemte F og Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

=====

22) BR 568/02. Tillæg nr. 2 til lokalplan "Titangade"

Indstilling om, at tillæg nr. 2 til lokalplan nr. 76, "Titangade" vedtages endeligt med den under sagsbeskrivelsen foreslåede ændring af § 5 om bebyggelsens omfang og placering og med justering af tillæggets § 6, stk. 2, litra d) om tagudformning og –materialer samt bortfald af §8, stk. 2, om tilslutning til bygasnettet.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

23) BR 573/03. Fonden Bicyklen i København

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen godkender kommunikationschef Jan Horskjær som en af Kommunens to repræsentanter i bestyrelsen for Fonden Bicyklen i København for indeværende valgperiode.

(Bygge- og Teknikforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

=====

24) BR 566/02. Medlemsforslag om videoovervågning i ældreboliger m.v.

(Stillet af Lise Helweg, (V)):

Under forudsætning af lovligheden heraf stilles herved forslag til beslutning om dels i almene ældreboliger, som fremtidigt projekteres, at projektet skal omfatte generel installering af videoovervågning i disse boliger som en tryghedsforanstaltning over for disse borgergrupper.

Lise Helweg (V): Der foregår i perioder en del tricktyverier i ældreboliger i København og på Frederiksberg i øvrigt også.

Det lykkes disse personer under dække af et andet ærinde at snyde ældre mennesker til at lukke op, og de begår herefter tyveri af deres penge og værdier, undertiden også med voldelig adfærd og overfald. De retter således bevidst deres handling mod vores svagere del af befolkningen. De ældre og handicappede i øvrigt bør derfor efter min mening beskyttes bedst muligt mod en sådan ulovlig og traumatisk indtrængen i en privat bolig.

Brevduebanen, som er en ældrebebyggelse på Frederiksberg med 104 ældreboliger, var stærkt plaget af tricktyverier og overfald. I den anledning ønskede beboerne sidste år, at der blev indført videoovervågning. Videoovervågning virker således, at hver beboer har en lille skærm monteret ved dørtelefonen. På skærmen kan beboerne se, hvem der ringer på og vil ind, og skærmen er koblet til videoovervågning af indgangen til hver opgang. Systemet er let at gå til som bruger, nemlig én knap til at lukke op og én knap til lys på trappen. Efter installeringen i Brevduebanen har der ikke fundet et eneste tricktyveri sted.

Allerede den 12. august i år fremkom jeg med et forslag om etablering af videoovervågning i allerede etablerede ældreboliger, eventuelt som en forsøgsordning for boliger beliggende i socialt belastede områder.

Da der på området er gennemført et udstrakt beboerdemokrati, skal en beslutning om videoovervågning derfor, viser det sig, træffes på et afdelingsmøde i den berørte afdeling. Såfremt et beboerfler-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

tal ønsker videoovervågning, skal et sådant projekt betales enten over lejen af boligforeningen eller ved låntagelse eller en sammenblanding af disse tre dele.

Der kan således ikke trækkes på kommunale midler, idet området ikke er omfattet af budgettet. Vi kan alene gøre opmærksom på, hvad muligheden er for en sådan installation i vore ældreboliger, og hvorledes det økonomisk kan lade sig gøre.

Dette har ført til, at jeg har stillet dette forslag til beslutning, at man ved fremtidig projektering af ældre- og også handicapboliger i alment byggeri generelt installerer videoovervågningsudstyr som en tryghedsforanstaltning. En sådan installation vil virke betryggende for beboerne og fratage dem angsten for at lukke op for ukendte personer. Den blotte tilstedeværelse af videoovervågning vil endvidere afholde uønskede elementer fra at forsøge at trænge ind på privat område, altså have en forebyggende virkning.

Jeg håber virkelig, at I alle synes, at dette beslutningsforslag er en betryggelse for vores svagere borgere, og skal efter endt forhandling foreslå sagen henvist til, oprindelig ville jeg have gjort det til Sundheds- og Omsorgsudvalget, men nu er jeg blevet belært om, at det skal henvises til Bygge- og Teknikudvalget, men samtidig til høring i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, fordi det drejer sig også om handicapboliger, samt i Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Johannes Nymark (A): Vi kan godt have sympati for intentionen i forslaget, som det ligger her, men er af den opfattelse, at det snarere vil skabe utryghed og fokusere på en ofte ubegrundet angst.

Vi mener derfor, at det at sætte dette forslag ind i en lang proces med høring i forskellige udvalg med den fokusering, det vil give, er forkert, og det vil i virkeligheden i sin proces være mere utryghedsskabende end tryghedsskabende. Derfor vil vi foreslå forslaget stemt ned.

Trine Scholtz (F): Der er nok ingen tvivl om, at forslaget er positivt ment, men i SF mener vi faktisk, ligesom Johannes Nymark har sagt, at det i højere grad vil give en fokusering på angst, som er ude af proportioner med virkeligheden i virkeligheden.

Der er mulighed for enhver boligforening for at få nogle dørspioner, hvor man kan se, hvem det er der står udenfor. Det er ofte sådan, at de ældre mennesker, som lukker tricktyvene ind, har svært ved at overskue, hvem det er de lukker ind, og det vil de have, uanset om der er et videokamera eller ej. Ofte er det faktisk sådan, at tricktyvene finder de ældre, der har svært ved at finde ud af den problematik, og så går de gentagne gange i gang med at lave tricktyveri hos den samme.

Så det er en lidt anden problematik end bare et spørgsmål om, at man skal kunne se, hvem det er der står udenfor. Det er et spørgsmål om mere end det i virkeligheden, og vi mener ikke, det er særlig hensigtsmæssigt at puste til angsten ude af proportioner.

Det er ikke, fordi vi ikke synes, tricktyveri er noget ubehageligt på enhver måde, men det er bare ikke den måde, man kan dæmme op for det, ved at lave de her overvågninger. Det her er en del af det, men så er der noget med lovligheden, noget med økonomien i det. Men det væsentlige er i og for sig: Installerer man noget, som løser et problem, eller installerer man noget, som i virkeligheden skaber flere problemer?

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø:** Ja, ting bliver somme tider indviklede. Sundheds- og Omsorgsudvalget har fået stillet i udsigt, at der kommer et nyt forslag til ældreboligplan her i foråret 2003, og der vil det være naturligt, at man også vurderer sådan et aspekt.

Derfor synes jeg personligt ikke, at vi skal drøfte det særligt indgående i aften, og af samme grund heller ikke, at vi skal tage stilling til det. Nu ved jeg snart ikke engang, hvordan det kan ende i Sundheds- og Omsorgsudvalget, når jeg nu hører, det ender i Bygge- og Teknikudvalget ... (*Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Med høring af Sundheds- og Omsorgsudvalget*). Ja, o.k.

Men i hvert fald, fordi jeg kan ikke vurdere, at sagen er parat til at blive besluttet, så kan jeg da anbefale, at den bliver henvist til Bygge- og Teknikudvalget med de foreslåede høringer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Bente Møller (Ø): Jeg er ikke i tvivl om, at forslagsstilleren, Lise Helweg fra Venstre, har stillet det her forslag, fordi hun selv tror, at det vil fremme trygheden blandt de ældre, der bor i de her boliger. Der er ingen onde motiver eller billig populisme. Det er rent og skært, hvad man tror på er godt. Det er jeg slet ikke i tvivl om.

I Enhedslisten tager vi beboerdemokratiet alvorligt. Den enkelte beboerafdeling må selv tage stilling til, om de vil have døralarme eller havegriller eller bænke, så de ældre medborgere kan hvile sig, når de har været ude og handle ind, eller nye legepladser, eller de vil have videoovervågning. Det er sådan set ikke noget, vi skal blande os i.

Hvis det var sådan, at denne kommune selv investerede i byggerier og byggede vores egne ældreboliger, så var det et relevant spørgsmål at diskutere, men det er det ikke, og jeg hører heller ikke, at der er nogle, der siger, at de synes, kommunen skulle putte nogle flere penge over i de almennyttige boligselskaber, når nu de bygger ældreboliger, sådan at der kunne blive råd til den her slags isenkram. Det synes jeg, og det synes Enhedslisten, at det må den enkelte afdeling selv bestemme.

Jeg kan huske fra gammel tid og Byggesagsudvalget, at det at holde huslejerne nede, så folk med maks. boligydelse og på den almindelige folkepension rent faktisk kunne betale dem og have det rådighedsbeløb tilbage, som var det politisk besluttede her, var et problem i sig selv. Vi skal ikke til at pålægge beboerne fordyrelser; det må de som sagt selv tage stilling til.

Derfor synes vi også, det er spild af tid at udvalgshenvise det her. Vores indstilling er, at vi tager stilling til det i aften.

Carl Christian Ebbesen (O): Socialdemokratiet og SF var heroppe og sige, at det at kunne se, hvem man lukker ind i sin bolig, skulle skabe større utryghed, end at man ikke kan se, hvem man lukker ind i sin bolig. Helt ærligt, vorherre bevarer, vorherre bevarer. Hvad med at spørge de ældre, om de føler, det her skaber tryghed?

Dansk Folkeparti synes, det her er et rigtig godt forslag, og vi vil støtte, at det bliver sendt i udvalg. Og her vil vi opfordre til, at man også kigger på de bestående ældre- og handicapboliger. Jeg synes, det er helt rimeligt, at man kigger på dette område, og vi støtter forslaget fuldt ud og håber på, at det får en god og en sober udvalgsbehandling.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jamen CD kan selvfølgelig ikke tage stilling til, om vi skal støtte det eller ej, fordi det jo egentlig ikke er Borgerrepræsentationen eller Sundhedsudvalget, der skal bestemme det her, så vi kan overhovedet ikke tage stilling til det.

Men det er et sympatisk forslag, og da der har været røster heroppefra, Enhedslisten, om, at man synes, at de ældre borgere i de enkelte boligforeninger osv., osv. skulle inddrages i forhold til at tage stilling til det her, så synes jeg, det netop er et argument for, at forslaget bør sendes til udvalgsbehandling i Bygge & Teknik og med høring, så vidt jeg har forstået, af Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Så CD støtter behandlingen i det ene udvalg og høringen i det andet, Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Borgmester Søren Pind: Det er nøjagtig 1 år minus 6 dage siden, at vi havde, tror jeg, det største ældrevalg, vi har haft i nyere tid i Københavns Kommunes historie. Der var kamp om at sætte den ældrepolitiske dagsorden. Der var ingen grænser for, hvad man ville gøre for, at de ældre skulle have tryghed, skulle have glæde i hverdagen, skulle have hjælp og støtte i alle hånde henseender. Der var ikke en eneste grænse, der blev udstedt løfte på løfte på løfte.

Og i dag ser vi et resultat af et i hvert fald nuværende flertal i Borgerrepræsentationens politik: Kriminelle narkomaner skal stoppes ud i plejehjem og ældreområder.

Og det her forslag, som handler om at skabe tryghed for de ældre, vil man ikke engang lade udvalgsbehandle, man gider ikke engang drøfte det, man vil ikke engang undersøge mulighederne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Jeg vil godt spørge overborgmesteren: Er det her virkelig Socialdemokratiets politik? Er det her virkelig, hvad man vil byde de ældre i Københavns Kommune, at man ikke engang vil drøfte tryghedsskabende foranstaltninger for de ældre?

Jeg vil godt sige allerede nu, at vi ikke vil lægge nogen bånd på os selv, når den næste bølge af tricktyverier kommer. Vi vil simpelt hen placere et ganske klart politisk ansvar, når det sker. At man ikke engang gider drøfte mulighederne for at forhindre det her, synes jeg er skammeligt. Jeg synes, det er tåbeligt blot at afvise det, og ansvaret vil man så vide efterfølgende hvor ligger.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det kan godt blive aftenens sag det her. Men foreløbig vil jeg lade Bente Frost kommentere det.

Bente Frost (V): Jeg må indrømme, at jeg er noget overrasket over reaktionen her i aften. Alle de der partier, der altid står og råber op om, at de forsvarer de svage, og at de sørger for, at de svage har det så godt, så godt, så godt, er dem heroppe i aften, der siger: Ikke på vilkår vil vi sørge for, at de ældre kunne føle lidt tryghed.

Derude hvor jeg bor, i Valby, er der ikke spor trygt. I hvert eneste nummer af Valby Bladet er der 5-6 tricktyverier hos de ældre i de forskellige ældreboliger, men også i deres privatboliger. Det er da noget, der har fået mig selv til at sige: Jamen jeg vil gerne have installeret et videokamera – jeg skal nok selv betale det – hjemme i min egen ejendom. Midt på dagen er der altså forfærdeligt øde ude i de villakvarterer, og mennesker går rundt, og vi er fuldstændig fortabt, hvis vi lukker op, og nogle sætter en fod i døren. Vi kan ikke gøre noget, der er ingen mennesker i miles omkreds. Så jeg har da tænkt på, at jeg vil installere et for mig selv.

Men jeg synes, det er utroligt, at man ikke engang vil drøfte, hvordan man kan oplyse de ældre i private boliger om, at de har en mulighed for at få installeret sådan et kamera, når de selv betaler det, selvfølgelig, men altså at der findes de muligheder. Og at man ikke vil drøfte det i ældreboligerne, hvor det ikke hjælper noget at sætte en dørspion i, for en dørspion er ens egen dør. De, der skal ind, står nede ved hoveddøren, hvor der er en knap ud for ringeklokken, og de ældre kan ikke se, hvem det er der står og ringer på.

Det kan godt være, at nogle af dem er psykisk meget dårlige og ikke kan finde ud af det, men jeg tror helt sikkert, de kan finde ud af at tænde for det apparat og se, hvem der vil ind til dem. Jeg må indrømme, at jeg er rystet over, at de der såkaldte socialvenlige partier vil stille sig op og stå og vrænge ad et sådant forslag.

Borgmester **Winnie Berndtson**: Jamen jeg synes, det er mærkeligt at høre, at der er nogle, der vrænger ad nogles forslag. Altså vi siger alle sammen, at vi er fuldstændig overbevist om, at Lise Helweg har stillet det her i den bedste mening, nemlig at hun tror, det vil give tryghed hos de ældre. Det er der sådan set ikke noget galt med, kan man sige.

Så er der nogle af os, der siger: Jamen det vil det nok hos nogle, men skulle de ikke selv have lov til at bestemme det? Skal vi påtvinge alle ældre, alle handicappede i en bestemt type boliger, at de skal videoovervåges?

Så kan vi jo sige, og det sad jeg da og tænkte over, at det er dog utroligt, som borgmester Søren Pind og andre medlemmer af Venstre hidser sig op over, hvad vi mener i denne sag. Vi synes, at det nogle steder sikkert kan være en god idé, andre steder er det nok ikke en god idé, men vi vil ikke pådutte folk, som ikke vil have overvågning, at de skal have det. De må da selv bestemme det.

Hvis Bente Frost gerne vil have det – hjertelig velkommen. Hvis nogle ældre i en ældreboligbebyggelse vil have det – hjertelig velkommen. Men hvorfor skal vi påtvinge dem, der ikke vil have det, det? Det er jo det, der sker med dette forslag.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er utroligt, at Venstre, de, der altid siger det med den individuelle frihed, og hvorfor skal vi bestemme, og hvorfor må folk ikke selv bestemme nogen som helst ting,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

lige vil pådutte ældre mennesker, handicappede mennesker, at de skal overvåges, uanset om de har lyst til det eller ej.

Spørg de ældre, Dansk Folkeparti. Jeg er fuldstændig enig, og det er præcis det, der sker, hvis man lader være med at vedtage dette forslag. Så er det nemlig de ældre selv, der afgør gennem beboerdemokratiet, om de ønsker denne her løsning eller ej. Det er, tror jeg altså, det bedste for os alle sammen, at de, der gerne vil have det, kan få det, de, der gerne vil være fri, kan sådan set også få det.

Bente Møller (Ø): Nu ved jeg ikke, om man kan tillade sig at diskutere Granbo. Det var der i hvert fald en borgmester, der kunne, og jeg vil da håbe, at der er en af de beboere, som familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen påtænker skal bosætte sig ude i Granbo, der vil overveje, om der skal rejses en injuriansag mod bygge- og teknikborgmesteren, som tilsyneladende er bekendt med de kriminelle. Det er ikke de oplysninger, vi andre er i besiddelse af, men så kan man jo prøve at fordreje en debat, hvis det er det, man vil.

Jeg kan sige, at trygheden ude i Voldparken og Bystævneparken er stor. Jeg bor der til daglig, jeg færdes der til daglig. Vi har ældreboliger, vi har ungdomsboliger, vi har folk, der drikker bajere og går med store hunde, og vi har narkomaner, der færdes frit i området og ikke er i behandling og klar til botræning. Alligevel har vi stort set ikke nogen tricktyverier.

Så at stå her og drage en sag, som Venstre lige nu skal slå politisk plat på, ind i et i øvrigt seriøst forslag udarbejdet af en partifælle, er meget uforskammet af en bygge- og teknikborgmester.

Jeg vil så sige, at Enhedslisten ikke har tænkt sig at gøre grin med Lise Helwegs forslag. Det har jeg heller ikke gjort fra talerstolen, selv om Bente Frost mente, det var det, jeg gjorde. Vi har sagt, at hvis det er det, beboerne vil have, så skal de have lov til det. Vi har heller ikke noget imod, at man, hvis de skulle komme og spørge forvaltningen, vejleder dem om, at det kan de sådan set selv beslutte, om de vil, og hvordan finansieringen af det er.

Hvis man læser det forslag, der er stillet, så handler det ikke om de bestående boliger. Det handler om, at der ved nyprojekteringer skal kigges på videoovervågning, og så begynder vi at blande os i byggesagsbehandling og i økonomi for noget, hvor vi ikke har tænkt os at hælde flere kroner i.

Trine Scholtz (F): Det er dejligt at høre Venstres engagement. Men det ville også være rart, hvis I prøvede at høre en lille smule efter, hvad det er, andre prøver at sige.

Det er ikke et spørgsmål om ikke at ville give tryghed til ældre. Det er et spørgsmål om at se, hvad det er for et problem, vi står i. Det er et problem med tricktyve, som forekommer i København i et eller andet omfang.

Hvis vi herinde begynder at blæse det op til et kæmpeproblem, hvor vi mener, at der skal installeres videoovervågning, når der faktisk er andre muligheder, så synes vi, at det går ud af proportioner. Så synes vi, at vi får det til at se ud, som om det vel nok er farligt at være gammel i denne her by. Og så farligt er det faktisk heller ikke. Men der er nogle problemer, og de kan løses på forskellig måde, som ikke har noget med videoovervågning at gøre.

Det kan godt være, at man, når man bor i en ejendom, og der er en dørtelefon, ikke kan se, hvem der er dernede, når man har en dørspion, men man kan da for pokker vel se det, når de kommer op foran ens dør, inden man åbner den. Hvis man er utryk, som Bente Frost siger, ved at åbne døren, så kan man få en sikkerhedskæde, sådan så folk ikke kan sætte foden ind og komme ind på den måde.

Som jeg sagde før, er problemstillingen faktisk en anden: Der er nogle, der ikke kan benytte de foranstaltninger, og så er det der, vi skal tage fat. Vi skal ikke tage fat et andet sted end der, hvor problemet i virkeligheden er, og bruge kræfterne på det, men vi skal bruge dem på det, der er det egentlige problem. Vi vil gerne skabe tryghed for de ældre, men vi vil gerne gøre det på den rigtige måde og ikke bruge kræfterne på noget forkert.

Hvis man er utryk og selv har mulighed for at købe et videokamera, så er det fint. Det er bare ikke det, der er problemstillingen i det helt store.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Johannes Nymark (A): Jeg skal ikke føje yderligere til det indlæg, som Winnie Berndtson kom med, som belyser spørgsmålet om det frie valg og vilkårene for både ældre og nybyggeri, men alene understrege for det første til Lise Helweg, at vi alle sammen er klar over, at dette er et oprigtigt ønske om at komme et problem i møde.

Men så må andre også forstå, at vi er nogle, der er af den opfattelse, at ved netop at lægge fokus som en så stor sagsbehandling som her på en problemløsning, som måske ikke engang kan løse det, ja, så puster vi til en utryghed, som mange formiddagsaviser og mange andre i forvejen har travlt med at puste til.

Vi ved jo, det er et reelt problem, at mange, som i virkeligheden ikke er særligt udsatte, føler sig utrygge uden grund, og vi er altså bange for, at en vældig politisk fokus på det her plus de argumenter, der ellers er sagt om demokrati i boliger osv., selve det at sætte så meget fokus på kan være med til at skabe unødigt angst hos en del ældre.

Lise Helweg (V): Jeg synes jo nok, at der er nogle partier her, der på en eller anden måde får vendt sagen på hovedet. Jeg skal ikke gå nærmere ind i retorikken omkring, hvorfor man mener, at det er en rigtig dårlig idé at lave en betryggelse for de ældre. Det fatter jeg ganske simpelt ikke.

Jeg kan da også oplyse, at jeg har talt med, nu kan jeg ikke huske hans navn, men det er den øverste politikommissær for forbrydelser her i København. Jeg var til en reception, og jeg snakkede meget med ham om den her videoovervågning, og han sagde til mig, at han syntes, det var en ganske udmærket idé.

Så skal jeg også henholde mig til de 104 beboere på Brevduebanen, som har været interviewet om den nye videoinstallation. Alle som en er utroligt tilfredse med det, og det har givet dem en tryghed ud over alle grænser.

Men det kan da godt være, at SF og Enhedslisten og Socialdemokratiet er dygtigere uden nogen form for undersøgelse af tingene end jeg, som har undersøgt tingene, det kan da godt være. Men jeg mener bare, at det er »The state of the moment«, at I siger, som det er, uden rigtig at ville gå med til, at det i hvert fald bliver udvalgsbehandlet, så vi kan gå i dybden med sagen.

Jeg fatter ganske simpelt ikke jeres indstilling til min indstilling her. Jeg fatter det ikke.

Bente Frost (V): Til dem, der undrer sig over, at Venstre kan gå ind for sådan et forslag, som de mener på en eller anden måde er frihedsberøvende for nogle, vil jeg sige, at det jo så er frihedsberøvende for dem, der gerne vil gøre noget, der ikke er korrekt. Men jeg vil så lige gøre opmærksom på, at knappen til at tænde for apparatet sidder altså inde i de pågældendes lejligheder, så det er jo frivilligt, om de vil benytte sig af tilbuddet eller ej.

Jeg synes, man skulle gå ud og spørge de ældre, der har prøvet at blive overfaldet af de forskellige. I Valby Bladet – og det ved jeg, at Johannes Nymark også får hver uge – i sidste uge var der, mener jeg, omtalt 6 overfald, der havde været af tricktyverier inde i de ældres boliger, og så kommer derudover alle de andre overfald, der foregår på vej og gade. Men nu snakker vi jo altså om dem, der foregår i boligen, og det er de ældre, det går ud over.

Mange af dem tør ikke være i deres hjem mere. De tør ikke gøre noget som helst alene mere, hvis de har været udsat for sådan et overfald. Nogle af dem får også fysisk overlast.

Så siger fru Trine Scholtz, at man jo kan foreslå noget andet. Jamen hvorfor har man så ikke foreslået noget andet, og hvad vil man foreslå? Hvilke metoder vil man bruge for at undgå, at de ældre bliver udsat for tricktyveri? Det kunne jeg godt tænke mig at høre.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg kan godt forstå, at Socialdemokraterne og SF er i tvivl om, om videoovervågning overhovedet løser det her problem. Men når man er i tvivl, så kan jeg slet ikke forstå, hvorfor man så samtidig og fra de samme partier ikke ønsker at få det her forslag yderligere be-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

lyst ved, at det kommer til udvalgsbehandling. Det hænger ikke sammen. Når man er i tvivl om noget som politiker her, plejer man som regel at få det sendt til de respektive udvalg til nærmere behandling. Sådan plejer det at være. Så jeg må sige, at jeg er meget skuffet over, at SF og Socialdemokraterne ikke vil gå med til en udvalgsbehandling.

Jeg er enig med Bente Frost i, at det er et problem. Jeg har set det i flere lokalaviser. Jeg tror faktisk, det er et problem, der bliver dæmpet af de danske, især lokalaviserne. Jeg kan forestille mig, at hvis det var familierne i familieboliger, der blev udsat for det samme, så havde det været på forsiden af formiddagsaviserne daglig. Men det er den svageste gruppe i vort samfund, og netop derfor skal det til nærmere behandling.

Jeg siger ikke dermed, at videoovervågning vil være bedre, men man kan tage et eksempel som f.eks. sikkerhedsseler i sin tid. Da var man da heller ikke sikker på, at de hjalp noget, men man undersøgte det, og da man fandt ud af, at sikkerhedsseler reddede liv, ja, så pådannede man, at folk skulle have sikkerhedssele på, når de skulle ud og køre.

På samme måde er jeg i tvivl om, om videoovervågning kan hjælpe vore ældre mod tricktyveri, og derfor vil jeg have det undersøgt for nærmere vurdering og så eventuelt bagefter tage stilling til det. Alt andet vil være tåbeligt, synes jeg.

Borgmester Søren Pind: Nu har overborgmesteren ikke besværet sig med at besvare mine spørgsmål fra før, så derfor endnu et spørgsmål.

Jeg skal lige forstå det her helt rigtigt. Jeg forstod på en af de socialdemokratiske ordførere, nemlig hr. Johannes Nymark, at det her var at skabe unødigt bekymring. Jeg vil bare være helt sikker på, at overborgmesteren også er enig i, at denne diskussion om tricktyverier, denne diskussion om, hvad denne forsamling kunne gøre for at forhindre tricktyverier, er unødvendig, for hvis vi fører den, så skaber vi unødigt bekymring.

Jeg skal bare være helt sikker på, at jeg har forstået Socialdemokratiets og Socialdemokratiets førstemand's holdning rigtigt.

(Kort bemærkning).

Bente Møller (Ø): Altså hvis det er Venstres ærinde at få diskuteret forebyggelse af tricktyverier, så skulle man jo stille et forslag, der handlede om det. Dette forslag hedder:

»Under forudsætning af lovligheden heraf stilles herved forslag til beslutning om dels i almene ældre-, dels i almene handicapboliger, som fremtidig projekteres, at projektet skal omfatte generel installation af videoovervågning i disse boliger som en tryghedsforanstaltning over for disse borgergrupper.«

Det her handler ikke om trygheden for dem, der bor i København i øjeblikket på private villaveje i Valby eller i allerede bestående ældreboliger. Det handler om fremtidige projekter. Hvis det er det andet, man vil have diskuteret, så må man jo stille sådan et forslag.

Trine Scholtz (F): Mon ikke vi snart har uddebatteret dette her. Bente Møller sagde jo ganske rigtigt, at hvis vi skal forebygge tricktyverier, hvem siger så, at videokameraovervågning er den rigtige løsning? Hvis vi skal have nogle løsninger på det her, så er der ikke nogen standardløsninger. Der er ikke noget, der er gældende alle steder og ens for alle. Der skal også være en mulighed for den enkelte ældre at vælge, hvad der er vigtigt for den.

Hvis vi skal drøfte tricktyverier, som pludselig er blevet fantastisk centralt her i Borgerrepræsentationen, så hører det faktisk til i Sundheds- og Omsorgsudvalget, og der kan vi jo tage en drøftelse om, hvad vi kan gøre for at forebygge det, og det vil jeg da gerne sørge for, at vi gør.

Mikkel Warming (Ø): Foranlediget af borgmester Søren Pinds indlæg og som en opfølgning på Bente Møllers seneste korte bemærkning er jeg nok nødt til at spørge borgmester Pind: Hvis et alment

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

boligselskab, der vil opføre et byggeri, i deres byggesagsansøgning har videoovervågning med, vil forvaltningen så sige nej?

Hvis man kommer og ansøger om et eksisterende byggeri, og jeg ved ikke engang personligt, om der er brug for en ansøgning for at gøre det, og vil installere videoovervågning, fordi det er noget, beboerne i det almene beboerdemokrati har besluttet, vil Søren Pinds forvaltning så sige nej?

Det synes jeg, borgmester Søren Pind i forhold til den meget krasse retorik, han har benyttet sig af, burde gå op og svare på.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere har bedt om ordet ...

Borgmester **Søren Pind**: Jeg skulle bare være sikker på, at overborgmesteren ikke – altså jeg vil ikke taget brødet ud af munden på overborgmesteren. Det kan jeg forstå, at Ekstra Bladet en gang imellem godt kunne tænke sig, at nogle af os gjorde, men jeg kunne ikke finde på at ønske at tage brødet ud af munden på overborgmesteren.

Derfor vil jeg såmænd bare sige, at jeg synes ikke, vi skal udvalgsbehandle her i salen. Pointen med, at vi skal drøfte sagen i udvalget, er jo netop at få en grundig behandling. Jeg er forundret over, at man ikke ønsker det. Jeg synes, det er usagligt. Jeg tror, det var fru Trine Scholtz, der var inde på det: Jamen der er givet ting i dette forslag, hvor man kan udvide og gøre ting anderledes og gøre det bedre. Men hvorfor så ikke få det udvalgsbehandlet? Vi har ikke stillet os op her og sagt, at det her er en universalløsning på alle ting, men vi har sagt, at det måske kan være et skridt på vejen.

Fru Bente Møllers jeremiader om: Jamen hvorfor har I stillet det forslag? Hvorfor har I ikke stillet et andet forslag? Må jeg være fri! Fru Bente Møller har ikke stillet et eneste forslag på dette område. Vi får de sædvanlige taler om, at øh, øh og ude i samfundet, og det er også synd, og vi ved ikke, hvad vi skal gøre. Altså må vi ikke godt snart få nogle konkrete løsningsforslag i stedet for den der løsagtige snak.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Når nu borgmesteren havde ordet og tog det i efterfølgelse af mine spørgsmål til ham, så havde det jo været at forvente, at han også ville svare på dem. Jeg stiller dem derfor igen, fordi i forhold til det forslag, der er til behandling – ikke det, Søren Pind snakker om – er det ganske centralt: Vil bygge- og teknikforvaltningen, hvis et alment boligselskab kommer med et nyt projekt og i det projekt har inkluderet videoovervågning, så sige nej til det? Spørg din forvaltning, når dine gruppemedlemmer stiller forslag. Det ville da være oplagt. Vil man, hvis der kommer et andragende om at installere det i eksisterende byggeri, sige nej?

(Kort bemærkning).

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ville man overhovedet forholde sig til det? Ville man i Bygge- og Teknikudvalget overhovedet forholde sig til et andragende af den der kaliber, hvis det lå inden for rammerne af det, en almen boligorganisations afdeling og almen boligorganisation overhovedet kunne beslutte? Det ville man vel ikke.

Så derfor er det her jo en sag hen i skoven, en debat hen i skoven. Jeg er overbevist om, at debatten på det her BR-møde har været meget længere end den debat, jeg kender det fulde indhold af på Venstres gruppemøde, hvor man debatterede denne sag.

Debatten her er noget længere, er mit indtryk, så derfor er det helt hen i hampen at forsøge at få en debat, som jeg ikke mener skaber utryghed nogen steder. Der er ikke en kæft, der interesserer sig for den debat her ud over de mennesker, der sidder her. Det er det almindelige, som ikke handler en brik om, hvad vi gør for at forbedre forholdene for folk i denne by, men slår plat, almindelig plat.

Det handler ikke om sagerne. Det handler om medieshow og plat, og jeg synes, borgmester Søren Pind skulle holde sig for god til at prøve at få draget en debat, som Lise Helweg på meget fornuftig vis

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

rejser, og siger: Det vil jeg godt lige rejse en fane på. Og så kører det her ud med kriminelle narkomaner i sager, der ikke er på dagsordenen, og alt muligt andet. Det er da helt hen i hampen, helt hen hampen.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Martin Geertsen**: Jamen overborgmester, der er jo ingen grund til at hidse sig sådan op. Der er jo ingen grund til at hidse sig op over en sag, som man jo i virkeligheden i mindelighed kunne tage en drøftelse af i Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge overborgmesteren endnu en gang og gentage borgmester Søren Pinds og andres spørgsmål til overborgmesteren: Når nu overborgmesteren er så sur over, at vi har denne debat her, når han er så sur over, at Venstre prøver at sætte en debat i offentligheden, hvad er det så der gør, overborgmester, at man ikke kan få den saglige drøftelse, som den her sag selvfølgelig kræver, på udvalgsniveau?

Hvis overborgmesteren vil slippe for at få de her langstrakte debatter her i salen og slippe for, at Venstre sætter nogle debatter i offentligheden, hvorfor er det så, overborgmester, at vi ikke må få en drøftelse på udvalgsniveau?

(Kort bemærkning).

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg har rent faktisk prøvet at undgå at få den lange debat om det her nu, fordi jeg har rent faktisk ikke bedt om ordet, før jeg er blevet opfordret til at gøre det 3-4 gange, eller 2-3 gange.

Altså man kunne jo stille det spørgsmål, om Martin Geertsen kan fortælle mig, hvor mange gange borgmester Søren Pind i forbindelse med byggesager, hvor man kunne forestille sig, ældre mennesker boede, enten støttede sager, der vedrører ældreboliger i København, eller alle andre støttede sager, vi har gennemført de sidste år, har bedt om at få det her vurderet eller bedt forvaltningen om at vurdere, hvorvidt der i den almene boligorganisation var et ønske om at få kameraer og alle mulige andre tryksskabende foranstaltninger. Det tror jeg, at Martin Geertsen sagtens kan svare på: Det har borgmester Søren Pind ikke, ej heller Martin Geertsen, da han sad i Sundheds- og Omsorgsudvalget i sidste periode.

Det her er udtryk for, at Venstre vil alle mulige andre debatter end dem, der konkret er på dagsordenen. Så enkelt er det.

Borgmester **Martin Geertsen**: Jamen overborgmester, nu er jeg simpelt hen forvirret. Overborgmesteren stiller en lang række spørgsmål til sagens karakter og til alt muligt, som ligger uden for det, der er på dagsordenen. Netop derfor, overborgmester, kunne det jo være interessant for at få belyst nogle af de spørgsmål, som overborgmesteren stiller, at få en udvalgsbehandling.

Så skulle vi ikke være enige om, overborgmester, at når der er så mange uafklarede spørgsmål, når der er så meget, overborgmesteren ikke ved, skulle vi så ikke få en saglig udvalgsbehandling, overborgmester?

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Det er rigtigt, at man kan formode, der er uafklarede forhold omkring beslutningsforslaget, men det er, fordi borgmesteren ikke vil svare på spørgsmålene.

Bente Frost (V): Jeg må indrømme, at jeg synes, det har været en mærkværdig debat, og jeg synes, man kan dele debatten op ligesom i to deltagergrupper: Dem, der kun vil lave politik og populære indlæg, og det gælder såmænd også dem fra mit eget parti, og så dem, der faktisk har en mening med det forslag, der bliver lagt frem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. november 2002**

Jeg vil lige minde om, at for mange år siden stillede Lise Helweg et forslag om at få installeret elevatorer i alle nybyggerier i København. Det blev vedtaget et par år senere, og nu har vi elevatorer i alle.

Nu bliver der stillet forslag om at lave videokameraer i de nye byggerier, vi laver, og man kunne så diskutere i udvalgene sagligt osv., om man skulle have det.

Jeg må indrømme, at jeg har svært ved at fatte den form for debat, og hvorfor Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten vælger at lægge politik i en sag, inden den overhovedet kommer frem til debat her, har jeg svært ved at forstå.

(Kort bemærkning).

Trine Schaltz (F): Fordi vi gerne vil have det rigtige udgangspunkt. Det er derfor, jeg én gang har været heroppe og love, at jeg ville sørge for, at det blev taget op der, hvor det hører hjemme, i Sundheds- og Omsorgsudvalget, for at få det brede perspektiv: Hvad kan vi gøre i denne situation for at give tryghed og ikke bare videokameraer? I udvalget har vi diskuteret videokameraer. Vi har ikke taget det andet udgangspunkt, hvor vi siger: Hvad kan vi gøre for at skabe tryghed for de ældre?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så bliver det sidste korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Johannes Nymark (A): Jeg vil godt understrege, at den samme udtalte vilje til at drøfte substansen i problemet der, hvor det hører hjemme, ikke i Bygge og Teknik, men i Sundhed og Omsorg: Hvad kan vi i almindelighed gøre for, at ældre i København føler sig trygge? Den dagsorden vil jeg meget gerne være med til at debattere.

Så er det da muligt, at man hist og her, hvor nogle fysiske forhold tilsiger det, finder på i en boligforening at komme med løsninger, som fru Lise Helweg henviser til. Men lad os tage den brede debat om, hvad vi kan gøre konkret, hvad vi kan gøre vejledningsmæssigt osv. for at skabe større tryghed hos de ældre. Den debat skal vi i fællesskab tage i Sundhed og Omsorg.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så bliver det den allerallersidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bente Frost (V): Jamen jeg synes så sandelig, Johannes Nymark skulle have foreslået det i sit første indlæg. Man kunne måske have stillet et lille ændringsforslag, sådan så forslaget var blevet udvidet lidt, sådan så det var gledet hen der, hvor det hører hjemme, nemlig i Sundheds- og Omsorgsudvalget, med en vinkel, hvor vi ser på, hvad der er godt for de ældre. Det er jo det, fru Lise Helweg har ønsket at se på. Jeg synes virkelig, at det her har været en unødigt debat om petitesser.

Carl Christian Ebbesen (O): Nu varede det lidt længe, inden jeg fik lov til at komme herop. Men jeg kan se, at overborgmesteren lægger sig fuldstændig i hælene på sin ordfører om, at det er hen i skoven. Er det virkelig helt hen i skoven at gøre et forsøg på at skabe tryghed? Jeg synes, det er dybt urimeligt, for en seriøs udvalgsbehandling vil netop være med til, at man skabe de her tryghedsskabende rammer.

Til Bente Møller, som var oppe og sige, jamen det her forslag tager overhovedet ikke hensyn til, hvordan de ældre kan skabe tryghed, fordi det kun er fremtidige boliger, vil jeg sige, at det også er derfor, jeg var på talerstolen tidligere netop og understrege, at det var vigtigt med en behandling i Bygge- og Teknikudvalget, fint med mig, men med høring af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Sundheds- og Omsorgsudvalget. Det er jo her, vi netop kan tage diskussionen. Nu har den været bred her i Borgerrepræsentationen. Så kan vi da også gøre den bred i udvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Jeg synes, det er et godt initiativ, det er med til at sætte nogle ting på dagsordenen, og vi har noget konkret at forholde os til, og jeg synes, at alle de, der har været oppe og skyde det ned som plat og overordnet og politisk styring og profilering og jeg ved ikke hvad, jeg synes simpelt hen ikke, det er rimeligt.

Abderrahman Ben Haddou (D): Igen er jeg fuldstændig enig med Bente Frost, fordi det her har taget overhånd. Denne diskussion er fuldstændig kørt ud på et sidespor. Pludselig oplever vi en ren hanekamp mellem visse medlemmer af Venstre og Socialdemokraterne.

Det er ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om et seriøst forslag om at forsøge at se på, om videovervågning kan være en af løsningerne på at komme tricktyverier til livs. Der er det så, jeg siger, at det kan jeg ikke rigtig tage stilling til som borgerrepræsentant i aften, og netop derfor er det vel rimeligt, at det kommer til udvalgsbehandling.

Derfor er jeg også meget overrasket over, at der er visse partier, der i aften vil spænde ben for enhver pris for, at det bliver udvalgsbehandlet. Vi har jo gud hjælpe mig noget, der hedder udvalgsstyre i denne her kommune, og når nogle mener, at det her hører til et udvalg, så synes jeg, det er en mærkværdig holdning at komme op med her og sige, at det her gider man ikke behandle i udvalget.

Så kommer SF's ordfører, Trine Schaltz, og siger: Jamen vi tager det op i Sundheds- og Omsorgsudvalget. Jamen det skal da også til høring i Sundheds- og Omsorgsudvalget. Det har vi jo foreslået i forvejen, så hvorfor skal man pludselig komme op og sige: Jamen det kan vi tage som et nyt forslag i Sundheds- og Omsorgsudvalget? Det skal da til høring, og så kan vi snakke om det. Det skal til høring i Sundheds- og Omsorgsudvalget. Det er det, der er lagt op til. Det skal til Bygge og Teknik for at se på det tekniske, om det er muligt osv. i forhold til nye projekter.

Så vil jeg også sige, at der sker altså en teknologisk udvikling med stormende fart i vores by og overalt i verden. Vi kan da ikke vide, hvordan vi kan bruge f.eks. de fiberkabler, der ligger i undergrunden, fremover. Jeg tænker specielt på, hvad Københavns Energis teleafdeling kan gøre for, at vi måske i forbindelse med en ny projektering for en billig penge kan få oprettet den her videovervågning.

Så lad os undersøge det, lad os prøve at drøfte det i de respektive udvalg og så holde os fri for den diskussion mellem visse medlemmer af Venstre og Socialdemokraterne.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø:** Jeg må sige, at jeg forstår heller ikke den grøftegravning. Hvorfor ikke gå pragmatisk til værks og så gøre det, som jeg indledningsvis sagde, at i forbindelse med, at vi skal lave en ældreboligplan, er det jo nærliggende, at man i en sådan plan også laver en vurdering af, hvad der er de ældres behov, herunder også, hvordan vi imødekommer de behov, der handler om at skabe tryghed og sikkerhed. Det tror jeg, vi alle sammen er optaget af.

Jeg er da ganske sikker på, at hvis vi spørger de ældre selv, så vil de sige, de er meget optaget af det, og hvis vi spurgte ældrerådene, så ville de alle sammen synes, at det var en smadder god idé, at vi også beskæftigede os med Lise Helwegs forslag her i forbindelse med, at vi drøfter ældreboligplanen.

Så kan det være, når vi får det bedre vurderet, at det er nogle andre ting, der sikrer tryghed endnu mere. Der har jo været forskellige argumenter, både for og imod, og jeg synes ikke, det på dette grundlag er muligt at sige, hvad der er det rigtigste.

Derfor er der da også al mulig grund til, at vi får det belyst, frem for, at vi med det samme siger, at lige nøjagtig dette element må aldrig drøftes mere, heller ikke i forbindelse med en kommende ældreboligplan.

Så jeg vil slutte, hvor jeg startede, at jeg vil foreslå sagen henvist til Sundheds- og Omsorgsudvalget, for jeg synes i virkeligheden, at det her i første omgang ikke handler om teknik, men om tryghed og sikkerhed for de ældre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Lise Helweg (V): Jeg har jo lyttet til alle argumenterne og især til Inger Marie Bruun-Vierøs sidste argument. Derfor vil jeg gerne »omhenvise« mit forslag til Sundheds- og Omsorgsudvalget, så vi kan få en diskussion her om, hvad det er for en metode, vi skal bruge, måske ikke videoovervågning, men noget andet. Så derfor Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Borgmester Inger Marie Bruun-Vierø (B) foreslog sagen henvist til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Forslaget om udvalgshenvisning blev forkastet med 28 stemmer imod 22.

For stemte V, B, O, C og D.

Imod stemte A, F og Ø.

Medlemsforslaget blev herefter forkastet med 28 stemmer imod 18. 4 undlod.

For stemte V, O, C og D.

Imod stemte A, F og Ø.

B undlod.

Det Radikale Venstre ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

"Det Radikale Venstre undlod at stemme, fordi vi tillige ønsker undersøgt alternative tryghedsforanstaltninger i forbindelse med kommende ældre- og handicapbyggerier, således at den mest ideelle løsning findes i det konkrete byggeri."

=====

25) BR 571/02. Medlemsforslag om operahuset

(Stillet af Jens Kjær Christensen, Mikkel Warming, Per Bregengaard, Bente Møller samt Rikke Fog-Møller (alle Ø)):

Det foreslås, at Borgerrepræsentationen fastholder sin beslutning fra BR-mødet d.1/11-2001 om, "at Borgerrepræsentationen konstaterer, at Borgerrepræsentationen ikke har taget stilling til medfinansiering af driften af det nye operahus".

Jens Kjær Christensen (Ø): Efter at have hørt to Venstreborgmestre i den forrige sag boltre sig næsten ligesom i gamle dage – hvad det så er for nogle – heroppe fra talerstolen, det er det rene Don Quijote og vindmøller at se på, så kommer vi jo til en sag nu om operahuset til gengæld, hvor borgmester Søren Pind slet ingen problemer har. Der er han klar til at levere ud af byens borgeres penge, uden at de overhovedet eksisterer, er bevilget, diskuteret eller noget som helst andet. Se, det er jo en sag med substans i til gengæld, så jeg glæder mig meget til den her debat, den behøver ikke at blive særlig lang.

For der skete jo det for et års tid siden, 1. november, at Enhedslisten stillede forslag i forbindelse med Holmenlokalplanen, der omhandlede bygningen af operaen derude, det, der ligger foran jer på jeres bord, netop, at vi ikke har besluttet noget som helst angående medfinansiering af drift af operahuset.

Det blev vedtaget med 43 stemmer mod 0. Jeg ved ikke, hvor resten var henne. Men jeg går ud fra, at Søren Pind var i salen, selv om han er gået ud af den nu ... (*Borgmester Søren Pind: Jeg er her!*) Nå, du er der stadig væk. Det er jeg ked af, jeg bøjer mig. Borgmesteren er her ... (*Afbrydelse af borgmester Søren Pind*). Nej, jeg er ikke ked af det, men det at jeg må bøje mig, er jeg ked af.

Se, da vi stillede det forslag sidste år, så hang det jo sammen med, at vi igennem lang tid havde vidst, at der havde været nogle, og det var jo altså også formanden, der sidder bag ved mig, som åbenbart har sagt noget til nogle andre mennesker i det her land. Det var jo ikke særlig interessant, fordi vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

havde jo ikke været med i diskussionen på nogen som helst måde, så det måtte jo højst stå for den persons egne synspunkter om, hvad han ville kæmpe for i en given fremtid.

Det var selvfølgelig mest interessant efterfølgende at læse, og det har vi også kendt nu her i et par år, hvad Venstre og Konservative meddelte efter modtagelsen af gaven. Jeg vil gerne læse det op, det er virkelig sjovt:

Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer har ved afstemningen om aktstykket udtrykt taknemmelighed for den meget betydelige gave fra A.P. Møller og Hustru Chastine Mærsk-McKinney Møllers Fond. Den kunne man jo overføre i virkeligheden til, at Venstre og Konservative kunne takke den københavnske befolkning for, at de havde givet en eller anden gave, selv om ingen nogen sinde har diskuteret den.

Der er et groft demokratiproblem i denne sag. Vi snakker om bygning af en stor statslig og central kulturinstitution, og på en eller anden måde er Københavns Kommune indblandet ud over det lokalplanmæssige etc., men i en drift ud i al usigelig uvis fremtid med et beløb, hvor jeg vil antyde, at alle udvalgsmedlemmer, uanset hvilket udvalg de kommer fra, vil sige: Det kan i hvert fald ikke være fra mit udvalgsområde, de penge skal skaffes.

Klaus Bondam sikkert vil gå op og sige: Ja, det er en god idé, men det skal i hvert fald ikke være kulturpengene, så vil jeg først sige det, det skal ikke være kulturpengene. Men jeg vil tilføje, for så enøjlet skal man jo ikke være – altså ikke som Klaus Bondam, mente jeg, jeg mener ikke, han er enøjlet, men man skal slet ikke antage den betragtningsmåde; man må se det som et hele.

Jeg tror, at hverken inden for hjemmehjælp eller andre fagområder synes man, det ville være den rigtige måde at investere på fremover, heller ikke for Søren Pinds vedkommende, med dårligere belægninger for bilister og cyklister etc.

Det siger sig selv, at hvis man overhovedet skal diskutere noget som helst om medfinansiering, så skal man først forstå: Jamen hvor i alverden kan pengene komme fra, og hvorfor skal vi overhovedet gøre det, hvad er formålet? Det fremstår, som om vi har særlige interesser, vi kan fylde ind i operaen. Det var jo ikke det, der ligesom var meningen med operaen. Meningen var jo, at der skulle være opera. Men jeg ved ikke, om vi kan lave rundbold og sådan noget alt muligt andet skæg og ballade, det er da fint nok, som ligger presserende på Københavns Kommune, hvor vi ikke har nogen fysiske steder, hvor vi kan placere det. Der skal altså med andre ord diskuteres i fremtiden.

Vi vil selvfølgelig insistere på, at der bliver stemt om dette forslag, og jeg kan ikke forestille mig, at der er nogen, der andet end stemmer for det, for hvis de ikke gør det, så lyver de jo. Man kan nemlig ikke stemme imod forslaget og påstå, at Borgerrepræsentationen har vedtaget noget, for det har den altså ikke. Det er et voldsomt problem for de medlemmer, som måtte have overvejet at stemme imod.

Det har selvfølgelig medført, at Socialdemokratiet også har haft hovederne i blød, eller hvad de kalder det inden for gruppevæggene, og er kommet med nogle glimrende ideer om, at det kan man da snakke om i fremtiden. Der vil jeg gerne allerede her på Enhedslistens vegne sige, at vi elsker ikke blot at snakke, men at snakke om meningsfyldte ting. Vi ved ikke, om dette her er meningsfyldt overhovedet indholdsmæssigt, og vi betvivler også stærkt i udgangspunktet, selv om vi selvfølgelig gerne vil snakke, at der kan finansieres midler ganske sådan uden, at det går hen og påvirker generelt Københavns Kommunes service over for borgerne, og undskyld mig, det er noget, der ligger os alle sammen på hjerte.

Mona Heiberg (A): Jeg vil da sige til hr. Jens Kjær Christensen, at hvis det ikke er service over for borgerne at give dem gode kulturtilbud, så ved jeg da ikke, hvad der er service over for borgerne. Der er da mange former for service, hr. Jens Kjær Christensen.

Nu er det jo snart jul, og så bliver det problematisk at få alle de gaver, fordi denne her gave, som er tildelt København, den har i hvert fald budt på mange problemer. Så Jens Kjær Christensen får i hvert fald problematiseret det gang på gang på gang heroppe fra denne talerstol.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Jeg vil også sige, at om pengene skal tages fra kulturen eller ej, kommer da an på Kulturudvalgets rammebevilling. Så må man jo slås for, at det bliver en udvidet ramme til kulturen i denne by ... (*Afbrydelse*). Nå, der var en, der var enig med mig. Det er godt, borgmester.

Jeg vil så sige, at vi vil meget, meget gerne stemme for dette medlemsforslag, selvfølgelig. Det er et rigtig, rigtig godt medlemsforslag fra Enhedslisten. Der er ingen problemer med det.

Så vil jeg til protokollen gerne have følgende udtalelse med, og det er på vegne af partierne Centrum-Demokraterne, Venstre, Radikale Venstre, Enhedslisten, SF, Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet, god forsamling, god, stor forsamling, indeholder 51 medlemmer af denne forsamling, som gerne vil komme med denne udtalelse. Denne forsamling på de 51 har jo for nylig også lavet en aftale, nemlig en budgetaftale. Det er fantastisk, at vi kan blive ved også med det her. Den udtalelse lyder:

»Disse partier finder ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for en egentlig politisk behandling i Borgerrepræsentationen om en eventuel medfinansiering af operahusets drifts- og aktivitetsudgifter.

De samme partier anbefaler, at sagen behandles i Borgerrepræsentationen, når staten har afklaret omfanget af sit økonomiske tilskud til operahuset. Dette forventes at ske i foråret 2003.

Borgerrepræsentationen forventes derfor at skulle tage stilling til Københavns Kommunes eventuelle – Jens Kjær Christensen – »medfinansiering af aktiviteter i operahuset i forbindelse med kommunens budgetforhandlinger for 2004. Disse forhandlinger foregår i efteråret 2003.«

Borgmester **Søren Pind**: Tak til fru Mona Heiberg for forelæggelsen. Vi er glade for at være med i den brede tekst, der er formuleret her.

Grunden til, at jeg bad om en kort bemærkning – det ved jeg i øvrigt godt, man ikke kan i 1. runde – til Jens Kjær Christensens bemærkning om, at man ikke kan lade være med at stemme for Enhedslistens forslag, var for så vidt bare for simpelt hen at afslutte debatten ved at bekræfte, at det har Jens Kjær Christensen ret i. Men det kunne altså ikke lade sig gøre af tekniske årsager.

Jeg vil for mit eget vedkommende fuldt vedkende mig, at jeg har deltaget i et møde med overborgmesteren, hvor jeg på mit partis vegne har tilkendegivet, at vi vil støtte en årlig driftsbevilling til at hjælpe den kongelige opera på 40 mio. kr. fra Københavns Kommune. Jeg hæfter ikke for mere, men heller ikke for mindre.

Derudover kan jeg i den fulde tryghed stemme for det, som Mona Heiberg har fremsat også på vores vegne, og selvfølgelig også det, som er fremsat fra Jens Kjær Christensens side.

Hellen Hedemann (F): Nu er det jo i hvert fald slået fast, at der ikke ligger nogen beslutning om at give et driftstilskud på 40 mio. kr. til operahuset.

Hvad er det så for en cirkusforestilling, overborgmesteren og borgmester Pind har kørt i medierne her det sidste stykke tid?

Hvordan kan man egentlig tillade sig i offentligheden at lade som om der er indgået en bindende aftale? Hvis de to herrer havde indgået en bindende aftale med regeringen om, at København skulle yde 40 mio. kr. årligt til operahuset, så havde de overtrådt den kommunale styrelseslov, og så havde de handlet ulovligt. Men på en eller anden måde har de alligevel fået det til at fremstå, som om Borgerrepræsentationen stod bag ved det, de gik ud i medierne og sagde.

Derfor synes jeg også, det er rart, at alle kan se, for det ligger på vores bord, det har jeg bedt om i går, at der ligger et notat om, at der ikke er nogen selvstændig aftaletekst mellem Kulturministeriet og Københavns Kommune.

Men der står, at Københavns Kommune har tilkendegivet at ville afsætte 40 mio. kr. årligt til kommunale aktiviteter. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad det er for nogle forhandlinger, der gør, at man tilkendegiver noget, og hvad betyder det egentlig at tilkendegive noget uden så meget som en aktivitetsplan, uden så meget som at nogen ved, hvad der skal ske for 40 mio. kr. Jeg er faktisk målløs. Jeg synes, 40 mio. kr. er rigtig mange penge.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Vi kan også læse i det omdelte notat, at overborgmesteren ikke har fundet det nødvendigt at orientere Kulturministeriet om Borgerrepræsentationens aftale 1. november sidste år, for det kan de jo bare læse på internettet.

Jeg kan godt fortælle jer, at det er en fuldstændig urimelig måde at behandle Borgerrepræsentationens beslutninger på. Jeg har da aldrig nogen sinde hørt, at man bare kan gå ind på internettet og læse nogle beslutninger. Næh, jeg tror simpelt hen ikke, overborgmesteren har haft mod til at fortælle Kulturministeriet, at han ikke har turdet fremsætte dette forslag i Borgerrepræsentationen om, at København skulle yde tilskud.

Jeg synes ikke, det klæder overborgmesteren ikke at orientere Kulturministeriet om, at aftaler af så vital betydning bør træffes her i Borgerrepræsentationen.

Så har jeg sådan hørt i min øresnegl, at operahuset måske bliver færdig ca. 3 måneder før beregnet. Egentlig var det vel beregnet til at være færdigt i slutningen af 2004. Jeg har også hørt, at der skal være fuld driftsmæssig bevilling til huset et halvt år forud for indvielsen, hvis der skal være optrædende på scenen på indvielsestidspunktet. Så hvis København derfor kommer til at give tilskud til operahuset, så er der jo tale om penge, der allerede skal indgå i det budget, som vi skal drøfte her senere på måneden.

Så derfor vil jeg gerne spørge overborgmesteren: Forholder det sig faktisk sådan? Har overborgmesteren nogen som helst idé om, hvornår operahuset på Holmen vil stå færdigt? Og ved overborgmesteren noget om, hvor længe forud for indvielsen af operahuset det forventes, at der skal ydes tilskud til operahuset?

Så er der også, ja, det kan man så spørge, om staten har nogen aftaler om finansiering eller medfinansiering af infrastrukturen. Nu har jeg jo forstået, at der holdes mange møder med overborgmesteren og borgmester Pind og Kulturministeriet. Jeg ved jo også, at de herrer har været til samtaler med A.P. Møller, så man kunne jo høre, om der ligger mere i godteposen, vi sådan set ikke rigtig ved noget om. Er der andre steder, man har lavet nogle tilkendegivelser om noget, man synes, kommunen skal betale, så synes jeg, det var på tide, at vi fik det at vide her i Borgerrepræsentationen.

Ole Hentzen (C): Selv om det snart er jul, så har jeg det ikke ligesom Hellen Hedemann, at jeg ønsker at åbne op for godteposen allerede nu. Så hvad der måtte være i godteposen fra A.P. Møllers side vedrørende trafik anlæg og investeringer i p-anlæg og tunnel og lignende, vil jeg godt have til gode, så det vil jeg lade være at tage frem i dag.

Jeg synes selvfølgelig, det er en smuk, hellig alliance, som Anders Fogh og Nyrup bekræftede, og som nu ligesom er blevet udmøntet via Jens og Søren ... (*Afbrydelse*). Jeg er på fornavn med både Jens og Søren, også med Anders og den anden ... (*Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen)*): Og Brian). Ikke at forglemme i denne sammenhæng, det er rigtigt, selv om han nu ikke var indblandet i selve fødslen af det her mærkelige forslag.

Det er en hellig alliance, som selvfølgelig har det indbyggede problem i sig, at den ikke tæller 28, og derfor fremtræder den selvfølgelig i pressen, som om det virkelig er den store, markante beslutningskraft i dansk politik inden for Valby Bakke, der har besluttet, at 40 millioner skal der bruges årligt i hvert fald i 2004 og til evig tid på kulturelle aktiviteter, som svigerinden siger. Når vi nu får det ned i Kulturudvalgets budget, så er det ikke noget problem at tage det fra Kulturudvalgets ramme. Det er det selvfølgelig heller ikke, hvis den forlods ved budgetudmeldingen bliver forhøjet med 40 millioner. Det er sådan set rart.

Men selvfølgelig er man blevet fanget lidt på et enkelt ben eller to. Man har prøvet lidt på tungen at sige: Husk nu, vi har bare sagt en »eventuel medfinansiering«, og det er så det, man på skrift i aften prøver at sige: Det kan vi vel samles om, venner. Vi har besluttet en gang med 42 stemmer mod et eller andet, at selvfølgelig har Borgerrepræsentationen aldrig taget stilling til det her.

Hvis vi nu putter et »eventuelt« ind i aften, siger en »eventuel medfinansiering«, så kan I vel alle sammen stemme for denne tekstforklaring. Det gider vi ikke, altså for at sige det mildt, det gider vi ik-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

ke, altså det er for åndssvagt. Hvis I havde sagt, at I ville bruge de 40 millioner om året for at skaffe nogle trafikale forhold, som gjorde, at operaen overhovedet kunne fungere, altså til finansiering af en eller anden tunnel fra parkeringsanlægget på Sankt Annæ Plads over til Holmen, se, så var der gods i jer.

Men nej, en eventuel medfinansiering til nogle kulturelle aktiviteter for københavnernes. Det må være »Fagenes dag«, man ønsker at genoplive, og som Venstre har sagt ja til. Eller også er det – ja, jeg ved ikke hvad. Man kan jo genoplive »Fagenes dag«. Det kræver godt nok en kraftanstrengelse. Det kunne være, man sådan set først skulle opleve AOF i Hovedstaden for ligesom at kunne få noget kulturelt tilskud og gøre nogle ting, men det kan lykkes, for det er først i 2004, det skal ske ... (*Afbrydelse*). Hr. Hansen. Vi er ikke i DUI eller noget andet, eller i Lejernes Landsorganisation København, vi er ikke i Reventlowsgade. Slap af, rolig.

Søren Pind ville så forfærdelig gerne have, at man hæftede sig ved, at han sagde, der er hverken mere eller mindre i denne aftale, end at jeg, altså Søren og Jens tilsammen, har sagt, at vi står ved 40 millioner, hverken mere eller mindre. Det er jo lækkert ... (*Afbrydelse*). Du sagde selv »hverken mere eller mindre«. Jeg er glad for, at Søren Pind bekræfter, det er helt hovedløst og tomt; der er ingen aftale, det er bare tomme ord, som det er sagt. Der er ingen aftale. Jeg er bare kommet til at sige på Venstres vegne, sammen med Jens, at vi står inde for 40 millioner.

Man bliver lidt skinger i stemmen, når man så i det her svar fra økonomiforvaltningen til Hellen Hedemann måtte sige, at det har godt nok fået lidt mere bastant karakter i det skriftlige materiale til Folketingets Finansudvalg. Det er selvfølgelig ikke jeres skyld, Jens og Søren, I har ikke skrevet det her, det er helt klart.

Københavns Kommune har tilkendegivet – Københavns Kommune, det er det her med de 28, venner – at ville afsætte 40 millioner årligt ved husets ibrugtagning til aktiviteter af interesse for hovedstaden, punktum. Ha-ha-ha. Københavns Kommune har besluttet at ville afsætte 40 millioner årligt ved husets ibrugtagning til aktiviteter af interesse for hovedstaden.

Se, nu har vi sådan set meget nært forestående i næste uge et vist budgetseminar. Det er godt nok kun en leg, det vil jeg gerne bekræfte her fra talerstolen, vi leger kun på tirsdag om budgettet i 2004. Jeg har ikke kunnet finde noget om disse 40 millioner, som Københavns Kommune har tilkendegivet at ville afsætte årligt til husets ibrugtagning, og Københavns Kommune beslutter selv, hvad de skal bruges til.

Det er selvfølgelig ikke muligt på tirsdag overhovedet at bringe det ind, fordi der er nogle andre, der har besluttet, og det er Jens og Søren, at det ikke kan bringes til debat.

Jeg synes, at Borgerrepræsentationen i aften skal beslutte at stemme for det beslutningsforslag, Jens Kjær sådan set så rigtigt har formuleret, at det er der overhovedet ikke drøftet noget om endnu, og det er der ikke taget stilling til. Alt det andet fis – undskyld – alt det andet luft, der kommer ud af sådan noget, ved at formulere en »eventuel medfinansiering«, må stå for deres regning, der stemmer for det.

For selvfølgelig er der nogle mennesker, der har lagt hovedet på blokken, og det er Jens og Søren, for at ville vride armen om på noget, der kan få 28 personer her i denne forsamling til at skaffe 40 millioner. Men så havde det været oprigtigt, at man havde taget det med ind i budgetseminaret her til på tirsdag og sagt: Hvis vi nu skal skaffe 200 plus de 40, som Jens og Søren har lovet de andre, hvor skal de så findes?

Klaus Bondam (B): Det bliver Jens og Søren og Klaus, der garanterer de her 40 mio. kr. Så går dit regnestykke op, hr. Ole Hentzen ... (*Afbrydelse*). Jeg har ikke personligt noget overskud, men det vender jeg tilbage til. Jeg behøver ikke at besvare direkte spørgsmål heroppe.

Ja, det var ikke helt den indledning, jeg havde tænkt mig. Jeg havde tænkt mig først at anklage hr. Jens Kjær Christensen for at lægge mig ord i munden, men han kan nu godt få mig til at gentage det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Vi er indstillet på at gå ind i den her medfinansiering mod, at beløbet ikke tages fra de eksisterende kulturbudgetter. Det har jeg sagt i pressen, og nu får Enhedslisten den én gang til.

Jeg må indrømme, at der blev kastet vældig meget grus i maskineriet i dag. Hellen Hedemanns indlæg var ganske voldsomt i tonen. Jeg synes også, at der med Ole Hentzens indlæg bliver blandet mange ting ind i det.

Jeg vil gøre opmærksom på, som også Ole Hentzen var inde på, og som der blev gjort opmærksom på på gruppeformandsmødet inden aftenens BR-møde, at budgetseminaret, altså prioriteringsseminaret senere på måneden, er en leg og intet andet. Så derfor er det decideret unfair at begynde at drage denne diskussion ind i det spørgsmål.

Det Radikale Venstre står ved at være med til medfinansieringen. Det Radikale Venstre står ved at gå i dialog med andre regionale parter om finansieringen af Københavns Kommunes andel i denne forbindelse. Jeg vil strække mig så langt at sige, at det vil være et kardinalpunkt for os i forbindelse med de kommende budgetforhandlinger.

Så kan man jo sige, at aktiviteter af interesse for Københavns borgere jo til alt held er lidt mere end fagenes, hvad hed det, »Fagenes fest«. Jamen jeg er så ung, så jeg ikke engang kan huske, der var noget, der hed »Fagenes fest«, og jeg er glad for at være en del af en by, hvor tingene dog har udviklet sig til et lidt mere differentieret og nuanceret udbud.

Så vi i Det Radikale vil glæde os til at være med, til at være en ansvarlig del af at få skabt denne kulturelle mastodont i København.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak, men så er det, der kan siges i den sag, vel i virkeligheden sagt. Jeg havde det næsten sådan, at da jeg hørte fra Jens Kjær her forrige torsdag, at Jens Kjær ville få bekræftet den beslutning, Borgerrepræsentationen traf i november sidste år, det tror jeg, Jens Kjær kan bekræfte, nikkede jeg sådan set med det samme. For jeg kunne bekræfte, at Borgerrepræsentationen ikke, i hvert fald ikke med min medvirken, havde truffet en beslutning af denne karakter. Derfor er jeg meget glad for, at det bliver bekræftet her.

Jeg skal medgive, at jeg i et svagt øjeblik havde overvejet, hvorvidt der skulle stilles et forslag her i aften, som kunne bekræfte det, som Søren og undertegnede, Pind altså, havde tilkendegivet.

Jeg tror, Hellen Hedemann, jeg er nødt til at sige, det kan være, Hellen Hedemann ikke var til stede i Borgerrepræsentationen hin novemberdag sidste år, da vi drøftede det her, at jeg synes, det er en god ting, at man gemmer sine taler, fordi man kan altid få brug for dem igen, på samme måde som man kan få brug for forslag igen.

Der er ikke noget nyt. Jeg tror endda, at borgmester Søren Pind og jeg sidste år bekræftede, at ja, vi vil overbevise vores partier om, at der skal arbejdes for det her. Min fornemmelse er, at træffer vi en sådan beslutning i dag, så vil der være et flertal i Borgerrepræsentationen, der vil sende det signal. Det synes jeg bare, vi skal vide med os selv.

Når jeg ikke vil anbefale, at vi gør det, så er det, fordi vi jo også skal ind i et forhandlingsforløb med staten, med regeringen, med Mikkelsen, altså Brian, og alle de andre, som vil være glade for også at kunne skabe grundlaget for, at den, der har doneret gaven – jeg vil godt sige, uanset alt det der ævlebævlé, som om det er første gang, man finder ud af, at der er nogle fradragsmuligheder osv., at det her er en storslået gave til byen, en storslået gave til nationen, og det synes jeg, vi skal være glade for, og jeg er glad for at være med til det.

Jeg tror, Søren Pind og jeg – så vidt jeg erindrer, foregik det på »Krasnapolsky«. Det er mere for at sige, at der ikke er noget mødereferat. Altså vi havde et møde med den daværende kulturminister på »Krasnapolsky«. Det var endda sådan, at Søren Pind og jeg ikke havde penge nok med til at betale for den caffelatte eller hvad det var vi drak. Men jeg vil gerne sige, at det ligger betydeligt før den 1. november 2001.

Jeg vil også godt sige, at jeg har foranlediget, at kommunens økonomiforvaltnings administrerende direktør har formidlet den beslutning, som blev truffet den 1. november sidste år, til Kulturministe-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

riet, at Borgerrepræsentationen ikke har truffet beslutning. Jeg er overbevist om, at det er fuldstændig ordret det, der er blevet videregivet. Så alt er på den grund, det nu engang skal være.

Det, jeg bare vil sige, er, at når jeg ikke vil anbefale, at vi tiltræder en beslutning om bare at gå ind i det her nu, så er det fordi der kommer denne her forhandling, og fordi der jo for det første er en aftale om Det Kongelige Teater, der skal forhandles, og den skal forhandles en række partier imellem, der er et udløb af den aftale, som gælder i øjeblikket, som reducerer tilskuddet til Det Kongelige Teater.

Der er en grundbevilling til Det Kongelige Teater på 300 mio. kr. Den er i overslagsårene underkastet en besparelse på 7 pct. Der er de 100 millioner til operaen, som også som udgangspunkt er underkastet en besparelse på 7 pct. Så hvis man tager det, der ryger ud af aftalen om Det Kongelige Teater, suppleret med de 7 pct. af de 100 og de 7 pct. af de 300, så svarer det til 40,5 mio. kr.

Derfor har jeg sagt, at jeg ikke medvirker til, at Københavns Kommune fylder et hul op, som staten graver, men jeg medvirker meget gerne til en realisering på den forudsætning, som Søren Pind og jeg gav tilsagn om at ville arbejde for, og det havde jeg også fornemmelsen af dengang.

Jeg vil også indrømme, at jeg erindrer lidt om, at jeg havde nogle sonderinger med SF, hvor SF var orienteret om, hvad det var vi gjorde. Og det var ikke sådan, at SF signalerede til mig: Det skal du holde dig langt, langt fra. Det vil jeg bare sige, Hellen Hedemann – undskyld, jeg må ikke tale direkte, men jeg vil bare sige til Hellen Hedemann, at det var mit indtryk. Jeg tror ikke, der var nogen, der var i tvivl om, hvad det var, Søren Pind og jeg havde sagt dernede på »Krasnapolsky«.

Jeg er glad for at kvittere for Klaus Bondams melding her. Det gør også, at det bliver langt, langt tryggere og langt, langt klarere og med sikker grund at forhandle med regeringen.

Jeg vil gerne medvirke til den fortolkning, den stemmeforklaring, som Mona Heiberg har læst op som forudsætning for at stemme for det meget, meget fornuftige forslag, Jens Kjær har stillet igen.

Jens Johansen (F): Det er med stor undren, jeg hører det, der siges heroppe fra talerstolen af overborgmesteren, af borgmester Søren Pind og af Klaus Bondam, trekløveret Jens, Søren og Klaus, som de nu kalder sig. Om det er det gode eller det dårlige selskab, skal jeg overveje.

Men det er også med lidt moro, at jeg hører overborgmesteren heroppe udfolde sig i politisk arkæologi. Og når overborgmesteren taler meget og intenst og længe om en sag, så er der nogle af os, som godt ved, hvorfor der skal sand på bænen.

Jeg er dybt bekymret over at høre overborgmesteren sige: Vi kunne godt stille et forslag og træffe en beslutning i aften, men det gør vi ikke.

Til gengæld kan vi konstatere, at Jens og Søren og Klaus nu udsteder en blankocheck til den siddende regering på 40 millioner, hverken mere eller mindre, uden at Borgerrepræsentationen eller Økonomiudvalget har taget stilling til et forhandlingsmandat for overborgmesteren og hvem han sådan måtte tage med sig af Klaus og Søren eller Søren og Klaus eller hvor meget kaffe der nu er råd til nede på »Krasnapolsky«.

Der er ikke noget forhandlingsmandat, der er en blankocheck. Der er ikke nogen synspunkter fra de tre herrer, de tre ordførere, om, hvad københavnernes skal bruge den her opera til for de 40 millioner, hvilken glæde de skal have af den, eller de københavnske turister. Skal operaen være lukket om sommeren, ligesom Det Kongelige Teater er lukket om sommeren, så turisterne overhovedet ingen glæde har af den?

Jeg vil, gerne sammen med andre, tage initiativ til, at vi får en drøftelse af det forhandlingsmandat, som overborgmesteren skal udstyres med, medmindre Jens og Klaus og Søren klarer det på »Krasnapolsky« i forvejen og vi andre ikke bliver involveret, og de så smækker det på bordet på et eller andet tidspunkt. Nå, det var provokeret af det sidste, overborgmesteren sagde,

Det her skal vi have drøftet i Økonomiudvalget. Jeg har ikke tillid til, at overborgmesteren går til forhandling på mandat fra Jens og Klaus og Søren om en blankocheck. Vi skal vide, hvad københavnernes får for det her. Det er faktisk 40 millioner, driftsmillioner, det er faktisk 1 skattepromille, 0,1

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

pct., vi bruger på det her, og det hælder vi sgu bare ud – undskyld, det hælder vi ikke i havnen, men over havnen i kølegitteret eller dampkogerens derovre, uden at forlange noget til gengæld, for det hører jeg ingen af de tre sige.

Jeg vil gerne høre fra Jens og Klaus og Søren, hvor det er de vil hente de 40 mio. kr. Hvad er det, der skal spares på? Der skal ikke spares på kulturbudgettet. Godt, så er der 6 andre udvalgsbudgetter, vi skal spare på for at skaffe de 40 millioner. Eller skal vi have en skatteforhøjelse sådan aftalt af Jens og Klaus og Søren på 0,1 pct., som kan finansiere det her ekstraordinære tilskud til den herlige stat, som vil København det så godt?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): I 2. runde Jens Kjær, som får trukket overtrækket af fra 1. runde her i 2.

Jens Kjær Christensen (Ø): Godt, ganske kort. Jeg vil sige, det er rigtigt, at overborgmesteren har visse svage øjeblikke, og et af dem har været, hvor han meddelte regeringen noget, som ikke havde belæg her i denne høje forsamling. Det kalder jeg et svagt øjeblik, så truslerne om, at han ville fremsætte et konkret forslag her i salen i aften, tager jeg ikke som andet end en behagelig spøg.

Det er rigtigt, hvad Klaus Bondam siger, at selvfølgelig er De Radikale klar til mastodonten. Men jeg forstår jo også, at det jo ikke er under enhver given omstændighed. Altså det må vel kræve et eller andet sted, at der er sammenhæng i kommunens økonomi. Ingen af os kender kommunens økonomi, hvis vi bare tænker 3-4-5 år frem i tiden, og her er der jo i virkeligheden fra dobbeltmennesket Søren-Jens afgivet et løfte på evig tid. Det er selvfølgelig noget pjat at afgive den slags løfter.

Jeg vil gerne hermed dementere det. Den type aftaler kan man ikke lave. Det er ganske unaturligt, at Københavns Kommune skal drive en statsinstitution. Skandalen i denne sag er jo i virkeligheden, at staten er så utrolig fedtet. Den vil gerne modtage gaver, men ønsker ikke at drive og bruge gaven med det, den er tiltænkt, og det er selvfølgelig driftsmidler. Undskyld mig, så enkel er denne her sag. Det er ikke kommunen, der skal komme og feje op.

Og en kommune kan aldrig i den forstand binde kommende Borgerrepræsentationer til et så fantastisk stort beløb. Søren siger »hverken mere eller mindre«. Det er jo fuldkommen ligegyldigt, hvad Søren siger, undskyld, i denne forbindelse. Venstre kan jo efter det næste valg være ganske voldsomt decimeret efter de her udmeldinger i øvrigt.

Så derfor, hvis man overhovedet på nogen måde med dette »eventuel«, som er en leg, der har Ole Hentzen ret, det er en leg, ligesom budgetseminaret er en leg. Og husk, at når man leger, så skal man holde op, når legen er god. Husk det på tirsdag til budgetseminaret. Det skal man også med det her »eventuel«. Jeg har vist klarlagt, hvad Enhedslistens indgangsvinkel til spørgsmålet om »eventuel« er i denne forbindelse.

Så derfor vil jeg da håbe, at Ole Hentzen gerne vil medvirke i det tredobbelte eller firedobbelte dyr Jens, Jens, Ole, Ben Haddou og måske Karin. Der er noget at spille med her.

Til sidst: Det der med sonderinger med SF hørte jeg ikke noget svar fra Jens Johansen på, men det kan jeg ikke tro har sin rigtighed.

Afslutningsvis vil jeg, fordi jeg ved, at Brian Mikkelsen har meget, meget travlt, og det har Kramer også efter nytår, meget, meget bede om, at vi alle sammen beslutter – vi behøver ikke at synge det – at beslutningerne i dag plus udskrift af debatten fra talerstolen, jeg siger ikke, at Erik Jacobsen skal køre på cykel over til Kulturministeriet, det er næsten lettere at gå, men at det bliver tilsikret, at det direkte kommer over til departementschefen i Kulturministeriet, så ingen tvivl om, hvad der er sket i dag, er mulig.

Hellen Hedemann (F): Jamen jeg vil sige til overborgmesteren, at SF var jo ikke inviteret med på »Krasnapolsky«, så hvad man blev enige om der, kan vi jo af gode grunde ikke udtale os om.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi i SF også er glade for operahuset, og vi har jo også hørt, at der kunne være noget med, at København skulle være med til at finansiere noget. Men 40 millioner har vi altså aldrig nogen sinde hørt om, overborgmester.

Der er jo endnu ikke truffet en beslutning i Borgerrepræsentationen, overborgmester, så derfor kan man jo ikke gå ud og sige, at »København har besluttet«, for det har vi ikke, og man kan ikke tage nogen til indtægt ud over sig selv og måske borgmester Pind, for han har været med på »Krasnapolsky«. Men vi andre er altså overhovedet ikke blevet spurgt, om vi vil være med til at give 40 mio. kr. til operahuset, og det vil vi i øvrigt ikke, ikke 40 mio.

Det er utroværdigt, overborgmester, at gå ud i pressen og sige, at København har besluttet, for det har København ikke. Har København besluttet noget, så foregår det herinde i Borgerrepræsentationen, og jeg kan ikke mindes, at vi har truffet beslutning om, at vi vil give 40 millioner til et operahus. Tværtimod har vi truffet beslutning om, at Borgerrepræsentationen ikke havde truffet beslutning om, at der var en finansiering. Det synes jeg, man skal huske.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Nu nytter det altså ikke noget, at man sætter den samme plade på flere gange og spiller den igen og igen.

Jeg har i al stilfærdighed sammen med borgmester Søren Pind sagt til den daværende kulturminister og i øvrigt, jeg kan ikke på dato sige, hvornår jeg foretog sonderinger, men det er sådan set ligegyldigt, fordi det har jo ikke nogen formel betydning, det er jeg nemlig meget enig i.

Men jeg vil simpelt hen ikke begrænses i, hvilke muligheder jeg har for at sige, hvad jeg vil arbejde for. Altså det vil jeg simpelt hen have min frie ret til, fuldstændig. Uanset om der er flertal i Borgerrepræsentationen eller ej, så vil jeg have min frie ret til at sige, hvad det er, jeg vil arbejde for, at Borgerrepræsentationen, når Borgerrepræsentationen skal træffe beslutning, vil mene.

Den sag får naturligvis den fuldstændig behørig behandling, den skal have, med beslutning i Økonomiudvalg og beslutning i Borgerrepræsentation og de fulde økonomiske konsekvenser, herunder hvad kommunen samlet vil få ind i mergrundskyldprovenu på de to store statslige kulturinstitutioner, osv., osv. Altså jeg tror da det er rigtigt, at den forudsætning skal man selvfølgelig kende, når man træffer beslutningen.

Jeg er meget enig med Jens Kjær i, at i hvert fald beslutningen, og så synes jeg bare som bilag, at vi skal vedlægge debatten. Jeg vil også foreslå, at vi sender referatet med fra debatten 1. november sidste år og de gange, der under budgetdebatter måtte være blevet sagt noget om det her, sådan så det fulde ikkebeslutningsgrundlag, ikkebeslutningsgrundlag, er såvel nuværende departementschef som nuværende kulturminister fuldstændig bekendt, herunder hvorfor jeg i hvert fald for mit vedkomme ikke vil anbefale, at vi træffer andre beslutninger end de klare tilkendegivelser, som er kommet her. Jeg er altså enig i, at vi sørger for, at Kulturministeriet bliver fuldstændig bekendt med det klare grundlag, der ligger herfra.

Borgmester **Søren Pind**: Der er en enkelt ting, der tilsyneladende har vakt lidt forvirring både hos hr. Ole Hentzen og hos hr. Jens Kjær Christensen. Det var min brug af udtrykket »hverken mere eller mindre«, som af en eller anden mærkelig årsag er blevet knyttet op på beløbets størrelse.

Da jeg brugte udtrykket »hverken mere eller mindre«, gik det på, hvilken tilkendegivelse jeg havde givet over for kulturministeren, nemlig, at vi med Venstres mandater stod inde for, at vi ville støtte det her, hverken mere eller mindre. Så det var alene et spørgsmål om at sige: Jamen Venstre er med her.

Så vil jeg sige til SF, ihukommende SF's ... (*Afbrydelse*). Ja, det blev lidt mere efter valget, ikke sandt. Sådan går det jo, hvis nu vi skal tale om valgberegninger. Det forstod jeg, Jens Kjær går meget op i. Til SF vil jeg sige, ihukommende SF's adfærd i det lidt af budgetforhandlingerne, vi var involveret i, men i øvrigt SF's tilkendegivelser generelt, at jeg synes, det er, jeg kan ikke finde det rigtige udtryk, men jeg synes, det er utrolig mærkværdigt at opleve, at et parti som SF, som render rundt og si-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

ger, at ingen andre partier må få indflydelse, hvis SF er med i dette eller hine forlig, står her og frakender sig direkte på nogen måde at medvirke til en aftale, som ærlig talt var med til at sikre, at operaen overhovedet blev til.

Det, overborgmesteren og jeg blev præsenteret for, var et spørgsmål, om regeringen skulle sige ja eller nej til operahuset, og det er helt givet, at det også har været SF bekendt.

Derfor synes jeg, det her er en mærkværdig debat. Jeg synes, det er godt, at operahuset er kommet til København. Det synes SF også, og derfor undrer jeg mig enormt over de tilkendegivelser, vi får i aften.

Til gengæld vil jeg godt kvittere for Det Radikale Venstres og Klaus Bondams tilkendegivelse her over for Borgerrepræsentationen, for med den tilkendegivelse må enhver tvivl hos nogen som helst da være bortvejret om, hvorvidt der skulle være gået noget forkert til eller ej.

Én ting er, at overborgmesteren og jeg på egne partiers vegne har tilkendegivet, at vi vil støtte denne aftale, for det står nu også klart, at naturligvis, hvad vi også har forventet, er der et flertal bag den aftale i Københavns Borgerrepræsentation. Så med andre ord: Hvad har hele denne debat egentlig handlet om? Efter min opfattelse har det stået klart hele tiden.

Jeg vil godt sige, at jeg forstår ikke, hvad det er, SF er ude i her, og jeg er meget, meget fristet til at have den klare forventning, at SF skal have den samme behandling i forhold til det forlig, der måtte indgås om de 40 millioner, som SF har budt andre partier.

Klaus Bondam (B): Nu er det jo rørende at høre om overborgmesterens cafébesøg på »Krasnapolsky«, og med en vis glæde må man jo også konstatere hans ungdommelige cafévalg. Hans likviditetsproblemer, når han er ude i byen, må man jo sige heller ikke rigtigt vedkommer den ærede forsamling. Men jeg vil sige som min gode ven kultur- og fritidsborgmester Martin Geertsen, at jeg sætter ikke mine ben det sted.

Det Radikale Venstre har ikke været med på »Krasnapolsky« ... (*Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen):* Jo). Ikke i min tid ... (*Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen):* Jo, kulturministeren). Jeg kan ikke stå inde for min tidligere ministers handlinger, men jeg kan sige, at vi, og der vil jeg gerne lægge mig helt op ad Hellen Hedemann, ikke agter at føre politiske forhandlinger og drøftelser på »Krasnapolsky«. De drøftelser vil vi gerne foretage her i salen og i udvalgslokalerne osv., osv.

Nej, vi skal ikke diskutere beløbet i dag, og det skal vi ikke, fordi hele spørgsmålet om HUR's medfinansiering jo også er blevet bragt på bane i dag. Hr. Jens Kjær Christensen spørger, hvorfra pengene skal komme. Jamen de skal jo f.eks. komme ude fra HUR, nogle af dem.

Det bliver så tit nævnt i dag spørgsmålet om, hvad københavnernes får ud af det. For Det Radikale Venstre er det et spørgsmål om, at operaen såmænd ikke blot er til gavn for københavnernes, den kultur, vi laver i København, er såmænd ikke blot til gavn for københavnernes. Nej, den er til gavn for alle regionens beboere.

En anden finansiering? Jamen det kunne være, hvad Jens Kjær Christensen også udmærket godt ved, at spørgsmålet om skattenedsættelser ikke er et kardinalpunkt for Det Radikale Venstre.

En tredje mulighed kunne være endnu en gang at gå ressourceforbruget igennem i visse af forvaltningerne, og der gemmer der sig uden tvivl også nogle penge.

Først og fremmest og afslutningsvis vil Det Radikale Venstre gerne vil være med til at ændre ordbrugen på hele kulturområdet, nemlig at investeringer på kulturområdet er investeringer i vækst. Der burde ligge adskillige undersøgelser, der påviser det her. Jeg hørte lige om et cykelstævne afholdt i Ballerup, som havde affødt 10.000 hotelovernatninger i København. Så en investering i en opera vil være en investering, som kommer tifold igen på alle mulige andre områder.

Jens Johansen (F): Jeg synes, at Klaus Bondam render lige netop ind i det problem, jeg rejste: Skal operaen være lukket om sommeren ligesom Det Kongelige Teater? Det Kongelige Teater tiltrækker jo ikke mange turister, i hvert fald ikke sommerturister. Det er jo ret uinteressant at have det lig-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

gende på Kongens Nytorv. Og det vil det også blive med operaen, medmindre det indgår i det forhandlingsmandat, som overborgmesteren skal have i forhold til regeringen. Men det hører vi intet om.

Så er jeg blevet belært om, at en check på 40 millioner ikke er en blankocheck. Så er det sgu da i hvert fald en fribillet til operaen om at køre det ræs, den selv vil.

Men jeg forstår så på overborgmesteren, at denne sag vil blive behørigt behandlet i Økonomiudvalget og i Borgerrepræsentationen. Det vil jeg tage som et tilsagn om, at vi snart får en drøftelsessag på i Økonomiudvalget om det forhandlingsmandat, som overborgmesteren skal udstyres med i forhold til regeringen og i forhold til HUR om de krav, som Københavns Kommune stiller som forudsætning for at kunne bidrage med 40 mio. Ellers må overborgmesteren forklare mig, at han ikke her har givet et sådant tilsagn.

Det næste er, at jeg hører den ene af de tre musketerer – nå, det er måske for fin en titel, men så i hvert fald Klaus fra Klaus og Jens og Søren, sige, at der er visse forvaltninger, som skal spare, men altså ikke kulturforvaltningen, og at vi skal have hentet de der ... (*Afbrydelse*). Og heller ikke Sundhed og Omsorg, nej, o.k., og heller ikke Bygge og Teknik. Så det er skolerne og daginstitutionerne, det er børnene i København, der skal betale for, at vi kan få opera på Holmen. Det kan jeg så høre nu. Det synes jeg lyder godt, det synes jeg lyder godt.

Der er et spørgsmål, der hænger i luften stadig væk: Hvordan vil I finansiere det?

Ole Hentzen (C): Jeg ved ikke, hvad vi har fået ud af i aften, ud over at vi har et kulturskift hos De Radikale. Altså når man er på ministerniveau, så kan man komme på »Krasnapolsky«, men jeg forstår, at det er yt nu. Det bør overborgmesteren og Søren selvfølgelig holde sig efterretteligt, at skal de snakke videre og have den tredje med, så foregår det ikke på »Krasnapolsky« mere.

Jeg tror måske også, at Jens og Søren lige skulle have Klaus med ud og tale med nogle andre, inden den regning bliver tørret af på HUR. Den er nok ikke så nem at bære igennem, som nu Klaus Bondam sådan lidt flegmatisk slår ud med hånden heroppe sådan lidt teateragtigt og siger: HUR bør, HUR bør. Jamen HUR bør så meget, men HUR gør ikke så meget i den retning. Derfor er det lige let nok at tørre den af der.

Men man kom jo også sandheden lidt nærmere: De andre forvaltninger skal spare, eller også lader vi være at sætte skatten ned. Det er rent sprog. Gudskelov er der en enkelt partifælle, som siger: Det er ikke mit område. Søren pippede også lidt i baggrunden og sagde: Det er heller ikke mit. Vi kender også overborgmesteren. Der skal i hvert fald ikke spares noget som helst på hans område.

Og så er der jo ikke mange tilbage – ja, der er lige skoleområdet, som ikke rigtig er kommet i spil endnu, men det er jo Enhedslisten, dem kan man altid lige pryglknabe en smule, hvis det skulle være sådan. Jens Kjær stemmer for »eventuel«, så det er jo godt nok, det kan han sagtens leve med.

Jeg synes, at der er én ting, der stadig hænger i luften som værende helt uforklarlig. Det er, hvordan Folketinget uantastet af overborgmesteren og af Søren kan skrive i deres aktstykke:

»Københavns Kommune har tilkendegivet at ville afsætte 40 mio. kr. årligt ved husets ibrugtagning.«

»Københavns Kommune har tilkendegivet«. Det er i sproget for Folketinget det samme som, at der er givet løfte om, at Københavns Kommune slipper 40 millioner hvert år. Jeg spørger bare: Hvem har der i 2000, vi snakker jo 1. november 2000, altså et år før valgresultatet til Borgerrepræsentationen har været kendt sådan set, hvor de vel begge har haft forventninger om det dobbelte mandattal, men et år før har de begge på kommunens vegne tilkendegivet, at de har et flertal.

Jeg synes, det bør frem i aften, hvad det er for et flertal, de har regnet med, de har, når de altså et år før, vi er gået til valg her i Borgerrepræsentationen, har sagt: Vi kan tale på et flertals vegne og sige, at der er 40 mio. kr. hvert år.

Mona Heiberg (A): Jeg synes, formanden for Sjællands Symfoniorkester er lidt småsur i aften, det må jeg sige, det må jeg sige. Formanden for musikken i hele regionen er lidt småsur i aften over, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

vi får en opera. Tænk, en repræsentant, som sidder for regionens symfonimusik, vil overhovedet ikke være med til noget som helst, når det gælder musikken og operaen.

Jamen det skuffer mig, hr. Hentzen, det skuffer mig meget, at man kan nedgøre sådan et godt sted, vi får for operaen og for musikken. Det må jeg sige. Det er virkelig, virkelig en bet.

Det er underligt, synes jeg, fordi hver gang overborgmesteren melder et eller andet ud, som står for sådan en større visionær ting, så må overborgmesteren ikke gøre det, medmindre han har hele forsamlingen bag sig. Selvfølgelig har overborgmesteren da været hjemme i sin egen gruppe og fået værsgo til, at overborgmesteren må gå ud og melde det her ud. Det er klart.

Den Socialdemokratiske Gruppe står jo bag ved det her, og der har man været, før man går i byen, når man melder ud som medlem af Den Socialdemokratiske Gruppe. »Krasnapolsky« eller ej. Det er lige meget, hvor man går hen, så går man i sin gruppe, og det står de 16 mandater selvfølgelig bag ved.

For mig lyder det altså, som om SF ikke er helt enig med sig selv. Hellen Hedemann og Jens Johansen melder to vidt forskellige ting ud her fra denne talerstol. Jeg synes, det ville klæde SF at være enig med sig selv, før man begynder at gå kritisk ind i alle udtalelser, der kommer herfra.

Hvis SF overhovedet ikke er enig i det her, så skal de da ved gud heller ikke være med til at beslutte, om operaen skal lukkes om sommeren eller ej. Desforuden kan jeg huske, at da Jens Johansen sad som kulturborgmester, så hidsede han sig op og snakkede om armslængdeprincippet den ene gang efter den anden. Og lukning må da være en del af indholdssiden, det må da være en del af dem, der skal sidde med fingrene i det og arbejde det sted, der skal være med til at beslutte.

Jeg beklager, Klaus Bondam, jeg beklager, men jeg ville så gerne, gerne sige, at jeg går med dig hånd i hånd til HUR, men jeg har nu igennem længere tid knoklet for at få nogle flere penge til netop teaterområdet i HUR-sammenhæng og fået det ene nej efter det andet. Det er Frederiksberg og København, der virkelig går foran, det er De Konservative, der er med os derude, som gerne synes, at kulturen skal have flere penge i regionen.

Men når man kommer ud til yderamterne, så har vi nogle problemer. Jeg vil gerne tage kampen op. Jeg er bare ikke så overbevist som hr. Klaus Bondam vedrørende HUR. Men lad os prøve.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jens Kjær Christensen ... nej, undskyld, Ole Hentzen har bedt om en kort bemærkning, det er korrekt. Men nu er det formanden, der bestemmer det. Der er jo ikke et retskrav på at få en kort bemærkning.

Ole Hentzen (C): Formanden for Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab, som jeg sådan set slet ikke har draget ind i denne debat med Arte og deres fallit og deres misbrug af penge og lignende, kan jeg slet ikke forstå blander Sjællands Symfoniorkester ind i denne diskussion i relation til operaen på Holmen.

Jeg kunne forstå det, hvis Mona Heiberg tog personen Ole Hentzen ind, men at formanden for Sjællands Symfoniorkester skal blandes ind i operaen, er vel det klareste bevis for, at Mona Heiberg har siddet på sine ører indtil nu.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Jens Kjær, der har krav på ordet.

Jens Kjær Christensen (Ø): Ja, det skal jeg ikke forholde mig til.

Jeg vil blot sige, at det jo ikke er et spørgsmål, om vi skal have en opera eller ej. Det, man kan diskutere fornuftigt stadig væk, de, der måtte have noget omtanke i hovedet, er at sige: Når der skabes en opera, når man modtager en opera, hvem skal så drive den?

Undskyld mig, hvor er grænsen for statsinstitutioner etc.? Skal vi eventuelt overtage driften af Statens Museum for Kunst? Why not. Vi har åbenbart så mange penge, der ligger og flyder rundt om i regionen og her i kommunen. Hvorfor skulle staten dog ikke spekulere i det?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Ærlig talt, vi skal have en opera. Det er ikke det, der diskuteres. Vi skal også sikre, at folk kan komme frem til operaen. Derfor, hvis man skal arbejde for noget i HUR først og fremmest, så er det at sikre, at busserne kører, og det gør de jo som bekendt ikke i øjeblikket, hvilket kan gå hen og stimulere teaterdøden endnu mere. Det er hovedopgave nr. 1, at HUR faktisk laver det, de er sat til. Det samme gælder også på teaterområdet. Så derfor står, undskyld mig, operaen langt nede på listen over opgaver, der skal prioriteres i HUR.

Om man kunne finde 40 millioner fast hvert år til usigelig tid herinde i forsamlingen ved at gå udvalgene igennem, tvivler jeg på, jeg tvivler på det. Jeg ved udmærket, at overborgmesteren sådan set er den eneste, der finansielt har peget på en lille hemmelighed, der ligger, så den skal vi ikke gå videre med i dag. Men der er jo noget med jord og bygninger og den slags, og det betyder jo også noget i denne sammenhæng.

Det er derfor, at Søren Pind tager helt fejl ved hele tiden at insistere på sit »hverken mere eller mindre«. Det er den grove fejltagelse.

Og nu vil jeg slutte, og jeg vil sige, at hvis Venstre, hvis Søren ikke tilfældigvis havde fået en kop kaffe den dag, eller hvad han nu blev spist af med, så ville Venstre have stået her på talerstolen, to borgmestre garanteret, og sagt: Det her er svineri. Det er simpelt hen at træde demokratiet under fode. Uden at have fået mandat tillader de der borgmestre sig bare at vade ind og sige til Folketinget, at Københavns Kommune gør. Og det står i aktstykket, det er ligesom i H.C. Andersen det her, der er ingen, der er i tvivl om det. Alle vidste, at det er blevet sagt, at Københavns Kommune ville levere varen.

Men Søren er sød og rar i dag, tænker salvesfuldt mest på sin egen historiske rolle, undskyld, sådan må jeg fortolke det. Det er nærmest, som om det er Søren Pind, der er ved at forære os en opera. Dette er ikke tilfældet altså, det må jeg insistere på.

Så derfor handler det om at komme med benene ned på jorden igen og forholde sig pragmatisk, hvad Venstre nogle gange gør, til budgetspørgsmålet og se: Jamen hvor i alverden skal midlerne komme fra? Hvor er det Venstre gerne vil skære af og væk? Og det er i den sammenhæng, eventuelle overvejelser kan komme på bane.

Men altså man skal jo først se, hvad det handler om. I modsætning til staten er vi ikke involveret i fondsfinansieringer på den måde. Og det kan man jo mene om, hvad man vil, om skatteyderne har betalt nogle af pengene i forvejen. Det er ikke emnet for den her diskussion, det er bare et faktum.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal lige, inden jeg giver ordet til Klaus Bondam, sige, at jeg ikke fik svaret på Hellen Hedemanns spørgsmål her før om, hvornår man forventer, at byggeriet er færdigt. Efter det, der er oplyst over for mig, så forventer bygherren huset klar til indvielse i 2005.

Det, der er min forudsætning, i hvert fald som udgangspunkt, er, at Københavns Kommunes medfinansiering af drift på de vilkår, der skal drøftes, først kommer til at finde sted i forbindelse med husets ibrugtagning.

Der kan jeg sige til Jens Johansen, at det naturligvis vil være sådan, at det forestiller jeg mig, at det bliver henne omkring det tidspunkt, hvor Folketingets partier igen kommer til at drøfte en flerårig aftale for Det Kongelige Teater, at der vil der køre en sag frem, en drøftelse i Økonomiudvalget.

Jeg skal lige sige til Klaus Bondam om det der med identitetsbaseret valg af cafeer osv., at som jeg erindrer det, var det den radikale i det der møde, Elsebeth Gerner Nielsen, der foreslog, da vi nu aftalte at mødes i byen, at det var »Krasnapolsky«. Men jeg skal bare sige, at Søren Pind og jeg løb fra regningen.

Klaus Bondam (B): Elsebeth Gerner Nielsen er også fra Jylland, undskyld.

Vi kommer jo rundt i frygtelig mange kroge i aften. DST bliver blandet ind i det, Sjællands Symfoniorkester bliver blandet ind i det, hvad HUR gør, og hvad HUR ikke gør, og børn og unge, der skal stå for. Der bliver kastet rigtig mange ting ind.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Det korte af det lange er, at et flertal har fra talerstolen meddelt, at man anerkender Københavns Kommunes ansvar og engagement i dette projekt.

Jeg er helt enig med hr. Ole Hentzen i, at HUR nødvendigvis ikke gør, hvad De Radikale synes, at de bør. Men det kan jo ikke fratage Det Radikale Venstres ret til at synes, at meget af den kulturpolitik, der foregår i Københavns Kommune, ret beset er en regional opgave, punktum, og det må vi jo så arbejde for.

Punkt 2, så vil Det Radikale Venstre ikke have skudt i skoene, at pengene skal tages fra børn og unge. Nej, det skal de ikke. Det, jeg udtrykkeligt sagde, var, at man kunne kigge på ressourceudnyttelsen i visse forvaltninger. At der så er nogle, der føler sig forfulgt, kan jeg ikke kommentere.

Men for lige at slå fast om finansieringen, jeg har også hørt om overborgmesterens lille, hemmelige pakke, og den får vi jo nok mere at høre om på et tidspunkt. Men vi har anvist én finansieringsform. Det er, at en skattenedsættelse ikke er et kardinalpunkt for Det Radikale Venstre. Så vidt jeg husker, gav det 68 millioner i år.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere mener at kunne berige debatten. Jeg forstår det sådan, at der ønskes afstemning om det af Jens Kjær stillede medlemsforslag.

Medlemsforslaget blev vedtaget med 48 stemmer imod 0.

For stemte A, V, F, B, Ø, O, C og D.

Socialdemokratiet, Venstre, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Enhedslisten, Dansk Folkeparti og Centrum Demokraterne ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

"Socialdemokratiet, Venstre, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Enhedslisten, Dansk Folkeparti og Centrum Demokraterne finder ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for en egentlig politisk behandling i Borgerrepræsentationen om en eventuel medfinansiering af operahusets drifts- og aktivitetsudgifter. Socialdemokratiet, Venstre, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Enhedslisten, Dansk Folkeparti og Centrum Demokraterne anbefaler, at sagen behandles i Borgerrepræsentationen når staten har afklaret omfanget af sit økonomiske tilskud til operahuset. Dette forventes at ske i foråret 2003. Borgerrepræsentationen forventes derfor at skulle tage stilling til Københavns Kommunes evt. medfinansiering af aktiviteter i operahuset i forbindelse med kommunens budgetforhandlinger for 2004. Disse forhandlinger foregår i efteråret 2003."

Jens Kjær Christensen (Ø) ønskede en udskrift af beslutningsprotokollen samt forhandlingerne fremsendt til Kulturministeriet.

=====

26) BR 580/02. Meddelelse om midlertidige verv

Meddelelse fra den store valggruppe om at Hanne Nielsen (A) indtræder som midlertidigt medlem af Miljø- og Forsyningsudvalget og Det Rådgivende Integrationsudvalg, samt at Mona Heiberg (A) indtræder som midlertidigt medlem af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, i forbindelse med Taner Yilmaz' fravær i perioden fra den 1. november 2002 og indtil videre.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

27) BR 581/02. Indkaldelse af stedfortræder

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Jens Kramer Mikkelsen (A), der på grund af ferie vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder i perioden fra den 9. januar 2003 til den 1. marts 2003. 2. stedfortræder Kim Christensen indkaldes.

Overborgmester Jens Kramer Mikkelsen (A) deltog ikke ved behandlingen af denne sag på grund af inhabilitet.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg skal lige gøre opmærksom på, at indkaldelse af Kim Christensen forudsætter, at Taner Yilmaz på dette tidspunkt er tilbage fra orlov. I modsat fald indkaldes 3. stedfortræder, Hanne Nielsen.

Indstillingen blev godkendt.

=====

28) BR 582/02. Røkeri i udvalg

Godkendelse af at Bo Sandberg (A), Sionsgade 5 C, 1. tv., 2100 København Ø, og Dorthe Pelle Nielsen (A), Stubbevangen 15, 2700 Brønshøj, indstilles (sideordnet) til medlem af Vurderingsankenævnet for København og Frederiksberg kommuner i stedet for Gurli Dahl (A).

Indstillingen blev godkendt.

=====

29) BR 591/02. Indkaldelse af stedfortræder

Godkendelse i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Peter Skaarup, O, der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 18. november 2002 og til den 16. februar 2003 1. stedfortræder Gunhild Legaard indkaldes.

Indstillingen blev godkendt.

=====

30) BR 579/02. Bygningsrenovering (Økonomiudvalget)

Borgmester **Martin Geertsen**: Sagen drejer sig i al sin enkelhed om, at Øbrohallen tilbage i oktober 1997 blev lukket på grund af tæring i betonkonstruktionerne. Allerede på det tidspunkt tror jeg, det stod rimelig klart for alle, at renoveringen af svømmehallen ville løbe op i et betragteligt millionbeløb.

Nu her nogle år efter er regningen så gjort op, og det kostede i alt 147,5 mio. kr., og det er mange penge. Det er desværre også 17,9 mio. kr. mere, end vi regnede med i august sidste år, og det er ærgerligt, det er irriterende, det er en møgsag. Det er det også, fordi det ikke er den eneste gang, der har været merudgifter til denne såkaldte renovering.

Dette langstrakte, dette mangeårige sagsforløb har fået mig til sådan at tænke lidt tilbage til 1997 og 1998, hvor hele beslutningen om renoveringen blev truffet. Jeg ved, at der også er masser af andre

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

udvalgsmedlemmer, kulturpolitikere i denne sal, som har en masse spørgsmål af politisk karakter, men også af teknisk karakter, og det forstår jeg godt. Jeg har prøvet at stille sådan nogle mere overordnede spørgsmål, hvis svar måske kan give afklaringen og forklaringen på de mange budgetoverskridelser.

Et spørgsmål kunne f.eks. være: Skulle man ikke dengang have afsat et mere betydeligt beløb til at undersøge Øbrohallen til bunds for at finde en mere rigtig, for at finde en mere præcis pris på renoveringen?

Et andet spørgsmål af mere overordnet karakter kunne være: Skulle man ikke dengang have skævet til andres erfaringer med at renovere gamle bygninger? Eller skulle man ikke dengang have taget diskussionen om, hvorvidt projektet mere var et spørgsmål om restaurering end renovering?

Og sidst, men ikke mindst: Skulle man ikke have overvejet, om man overhovedet skulle have sat renoveringen i gang, i stedet for at bygge noget nyt?

Jeg ved ikke, hvad der er foregået inde i de ansvarlige borgmestres hoveder i 1997 og 1998, og jeg er heller ikke sikker på, jeg vil vide det. Jeg er ikke sikker på, jeg vil vide, hvilke overvejelser de har gjort sig, men for nogle kunne det sikkert være interessant at tænke i. Måske var det for dem vigtigere at komme i gang med renoveringen end at lave forarbejdet præcist.

Men uanset hvad så er kendsgerningen, at beslutningen om renoveringen af Øbrohallen blev truffet, og at vi i dag står med en meget, meget, meget, meget flot svømmehal på Østerbro. Men jeg skal da også lige love for, at vi står med en meget, meget, meget dyr svømmehal, en flot og dyr svømmehal, som er i brug, og som er til stor gavn for alle byens borgere.

Det helt store spørgsmål nu er så: Hvem skal så betale denne den forhåbentlig, nej, denne den sidste regning for renoveringen?

Jeg vil gerne understrege, at mit udgangspunkt hele tiden har været, at KI og idrætten i København ikke må belastes af denne gamle sag, fordi nogle i sin tid muligvis ikke traf nogle velfunderede beslutninger, ikke traf nogle beslutninger på et ordentligt grundlag. Tværtimod er det mig magtpåliggende at sige, at idrætten og KI faktisk får bedre muligheder, end de har i dag.

Derfor stillede jeg også i Kultur- og Fritidsudvalget forslag om, at KI ikke skal låne midlerne, men at hele kommunen, de brede skuldre, ligesom sidste gang, vi var ude i denne misere, ligesom sidste år skal finansiere merudgiften.

Desværre var der ikke flertal for det forslag i udvalget. Jeg ved, at Socialdemokratiet især var modstander af den løsning, og det er jo sandheden. Man ønskede, sådan som jeg ser det, den hårde låneordning, den hårde låneordning, som også gør det hårdt for KI og for idrætten i København.

Så kommer vi til økonomiudvalgsrådet i tirsdags. Da var det ekstra glædeligt at se, at overborgmesteren i Økonomiudvalget – jeg ved ikke, om han havde banket sin gruppe på plads, eller hvad der er foregået, men i hvert fald havde overborgmesteren i Økonomiudvalget indset, at denne hårde og lidt urimelige kurs over for KI for så vidt angår KI's fremtid går bare ikke.

Overborgmesteren stillede i Økonomiudvalget et ændringsforslag om, at der godt nok optages lån, men at der skal udarbejdes en redegørelse om KI's økonomi generelt, herunder hvordan afdrag på interne lån belaster KI.

Ud over, at det var meget, meget smukt parlamentarisk arbejde, vil jeg sige, det vil jeg godt kvittere overborgmesteren for, så var det faktisk også en substantiel bevægelse hen i den retning, som jeg gerne ser. Jeg synes, det var – nu skal man passe på med at rose folk, der er ældre, mere erfarne end en selv. Det kan man komme frygteligt galt af sted med, men jeg vil alligevel sige, at det var meget modent af overborgmesteren at underkende sine egne medlemmer af Kultur- og Fritidsudvalget. Det vil jeg gerne kvittere for.

Jeg håber ikke, at overborgmesteren vil reagere på det her, ligesom Flemming Østergaard ville have reageret på den slags betragtninger ... (*Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen)*: Det får du at se). Det får jeg at se i overborgmesterens erindringer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Jeg synes dog, at overborgmesteren og med ham også et, hvad man vist roligt kan kalde massivt flertal i Økonomiudvalget mangler at tage det sidste skridt, og det sidste skridt i den rigtige retning er allerede nu at beslutte at gældssanere KI.

Jeg vil gerne på den baggrund understrege, at uanset hvordan vi end vender og drejer denne sag, uanset hvor der skal tørres ansvar af, uanset politiske drillerier, som jeg godt forstår med mine 4 år i denne Borgerrepræsentation, det forstår jeg ganske udmærket, så er der en regning, der skal betales, og det er en regning, som skal betales, uden at det skal gå ud over idrætten i København.

En gældssanering nu vil betyde, at KI i en trængt situation for idrætten vil kunne få 4½ mio. kr. ekstra at vedligeholde og renovere for. Samtidig vil KI ikke skulle leve i usikkerhed om, hvor mange midler der er til drift og vedligeholdelse i 2003 og årene fremover.

Hvis vi beslutter nu at gældssanere KI, så kan vi også med god fornuft udarbejde en redegørelse for, hvordan vi håndterer resten af det vedligeholdelsesmæssige efterslæb. Det vil jeg i hvert fald gerne være med til.

Jeg vil også gerne være med til at få udarbejdet en redegørelse om, hvordan man styrer anlægsprojekter i KI. Også på det punkt er jeg nemlig ganske enig med overborgmesteren. Store anlægsprojekter skal vedtages på et ordentligt grundlag, og de skal overholde de økonomiske rammer.

Så langt hen ad vejen er jeg meget, meget enig med overborgmesteren og vil gerne kvittere for forslaget fra forleden i Økonomiudvalget og endnu en gang også godt kvittere for det parlamentariske arbejde. Det var flot. Det tog mig med bukserne nede.

Men det ændrer ikke ved, at jeg gerne vil stille et ændringsforslag til Økonomiudvalgets beslutning på vegne af Venstre, som erstatter punkt 2-4 i Økonomiudvalgets indstilling til Borgerrepræsentationen i denne sag:

»Borgerrepræsentationen beslutter,

at der – for at etablere sikkerhed om driften i KI i 2003 og årene fremover og for ikke at skade idrætten i København – som minimum foretages en gældssanering af KI, hvilket konkret betyder, at de eksisterende interne lån vedrørende henholdsvis relaxafdeling optaget i 2000, de 4,2 mio. i forbindelse med merbevilling på 14,2 mio. kr. optaget i 2001 samt den i nærværende indstilling foreslåede tillægsbevilling på 17,9 mio. kr., i alt 33,044 mio. kr., finansieres af kassen,

at Kultur- og Fritidsudvalget inden sommerferien 2003 fremlægger en redegørelse for Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen om foreløbige tiltag til forbedring af styringen af anlægsprojekter i KI, idet den endelige redegørelse om styringstiltag afventer den eventuelle revisionsmæssige undersøgelse af hele sagsforløbet,

at Kultur- og Fritidsudvalget inden sommerferien 2003 fremlægger en redegørelse for Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen om KI's samlede økonomiske situation.«

2. næstformand (**Bente Frost**): Der blev jo brugt temmelig mange minutter af 2. runde.

Mona Heiberg (A): Det er ganske, ganske korrekt, borgmester Martin Geertsen, at det er en møgsag. Det er nemlig en meget, meget grim sag. Det er en grim sag, som jeg tror, vi alle sammen, både udvalget og de 6 andre borgmestre, meget gerne ville have været foruden.

Det er det, når der kommer sådan nogle ekstraregninger på både det ene og det andet. Vi har oplevet det tidligere, og Martin Geertsen har, som borgmesteren selv fortalte det, også oplevet det tidligere og stået heroppe og svunget sig i lianerne på næsten det selv samme grundlag.

Jeg vil så sige, hr. Martin Geertsen, at hvis det havde været i det private erhvervsliv eller i det liberale private erhvervsliv, hvis det var direktøren, der havde været medvirkende til det her, så tror jeg nok, at der var sket noget andet end det, vi gør her.

Nu er borgmesteren jo ny borgmester på området og har ej heller kendskab til det pågældende område fra den tidligere samling, så man kan vel sige, at Martin Geertsen står på broen for første gang

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

som ny kaptajn for det udvalg. Det kan da være svært, og det kan også være uoverskueligt nogle gange, og det har jeg fuld forståelse for.

Men alligevel, når man står som ny kaptajn på en bro, så skal man gerne føre det der skib i havn. Og det skulle meget gerne komme i havn og ikke gå på grund, hr. Martin Geertsen. Jeg mener, at her skib faktisk er sejlet så godt som på grund og med en masse passagerer om bord, nemlig idrætslivet, som kommer til at mærke det her. Det er klart, at et eller andet sted skal regningen jo udskrives, et eller andet sted skal betalingen forefindes, og det bliver ikke i kassen, det bliver ikke i kommunens kasse.

Der er andre, der har taget af kassen tidligere og er kommet gruelig galt af sted. Det gør vi heller ikke denne gang. Vi er ikke medvirkende til, at disse penge bliver taget af kassen, og kan dermed ikke stemme for det af Martin Geertsen fremsatte ændringsforslag. Jeg har sagt det tidligere, og jeg vil gerne sige det igen, at hver gang der kommer en ekstraregning i et eller andet udvalg i denne her kommune – så stor er kassen såmænd heller ikke – så skal man gå til kassen.

Man må være så ansvarlig og bestemmelsesansvarlig som formand for det pågældende udvalg, at man søger at finde nogle løsningsmuligheder, dels inden for egen ramme, dels i et samarbejde med andre partier.

Borgmesteren har jo profileret sig som idrætsborgmester, og det er derfor meget ærgerligt for Martin Geertsen, at han har været medvirkende til at påføre idrætslivet denne her ekstraregning på 18 mio. kr. Det håber jeg, det er, jeg håber, at det stadig væk er de 17,9 eller små 18 mio. kr. Jeg kan blive lidt urolig, når man fra embedsværket får en orientering den 19. september, hvor det hedder 12 mio. Så går der en måned, så hedder det 15,5 mio. Så går der en måned, så hedder det 18 mio. Det vil sige, at fra man startede orienteringen og til nuværende tidspunkt har det kostet 100.000 kr. om dagen.

Jeg må sige, jeg synes, det er gået stærkt, jeg synes, det er gået ualmindelig stærkt fra man startede den 19. september, inden denne her Borgerrepræsentation vedtog budgettet for 2003. Det er, inden vi er gået ind og har lavet den endelige beslutning, og det har kostet 100.000 kr. om dagen fra den 19. september og indtil nu. En gennemsnitskøbenhavnervar har vel en indtægt på ca. 250.000 kr. I løbet af 2½ dag har man brugt én københavners årsindtægt, i løbet af en uge har man brugt borgmesterens årsindtægt.

Jeg håber, at det her holder. Altså den pågældende kaptajn, der har kuldsejlet sit skib eller sejlet det på grund, ville jo komme i Sø- og Handelsretten for at afgive forklaring, måske også afgive forklaring i forbindelse med: Var der en erstatningssag, var der en forsikringssag, der kunne rejses i denne sammenhæng?

Så vidt jeg erindrer, har fru Karin Storgaard i løbet af det sidste år talt om forsikringssager. Nu er fru Karin Storgaard jo også ansat i den branche og ved en del om denne branche og har gentagne gange spurgt formanden og spurgt i det hele taget: Er der mulighed for at indgå i nogen former for forsikringssag? Det er der åbenbart ikke, efter hvad jeg kan se af den pågældende redegørelse, som jeg selvfølgelig takker for, at jeg har fået.

Jeg må sige, at det er en god redegørelse, men det rejser altså nogle flere spørgsmål for mig. Det rejser nogle flere spørgsmål, som jeg ønsker at få svar på, og det rejser rimeligt mange spørgsmål.

Jeg vil sige, at af redegørelsen fremgår det, at den 25. marts – det står der i det papir, jeg har modtaget – har KI meddelt, at bevillingen med den seneste anmodning om 7 mio. kr. er overskredet, den er overskredet. Så må det på det tidspunkt, hvor renoveringen ikke var færdig, jo stå klart, at renoveringen ville medføre en betydelig budgetoverskridelse; det må det også for formanden.

Så hvorfor borgmesteren først blev underrettet om den budgetoverskridelse den 19. september og ikke allerede den 25. marts, forstår jeg ikke. Hvorfor blev udvalget ikke underrettet allerede på dette tidligere tidspunkt? Og hvad har kultur- og fritidsforvaltningen og KI gjort mellem den 25. marts og den 19. september for at skabe sig et overblik over den budgetoverskridelse? Hvorfor holder kultur- og fritidsforvaltningen og KI først et møde den 3. oktober for at gennemgå KI's anlægsbevillinger?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Jeg forstår det ikke, må jeg sige. Formanden har åbenbart ikke fået noget at vide, næstformanden har i hvert fald ikke fået noget at vide. Så jeg vil gerne have et svar på dette.

Jeg har nogle flere spørgsmål, men jeg kan godt vente til 2. runde.

2. næstformand (**Bente Frost**): Det er meget fint, men der er en lille overskridelse. Den trækker vi fra i næste runde.

Bjarne Fey (F): Jeg ved ikke, om I så Marx Brothers for nylig i »Halløj i operaen«. Vi går lige fra den til en maveplasker her af dimensioner, vandpantomime i Øbrohallen.

Jeg sad og tænkte på, da Klaus Bondam var oppe her før og snakkede om kulturøkonomi, at det kan betale sig at investere i kultur, det kommer tilbage tifold. Nu har vi jo investeret 150 mio. kr. i Øbrohallen. Det kommer vel tilbage med 1,5 mia. kr. til Københavns Kommune på et eller andet tidspunkt. Det er en rigtig god investering. Det er synd, vi ikke har proppet flere penge i det foretagende.

Jeg kan så korrigere lidt på Klaus Bondams store drømme om kulturøkonomi. Nogle gange kan det godt betale sig at investere i kultur, ikke altid. Nogle gange kan det bedre betale sig at investere i noget andet end kultur, hvis man skal have en god forrentning. Der er ikke noget universalmiddel her til at redde den københavnske økonomi.

Så hører jeg Venstre i dag i det utroligt gavmilde hjørne. De vil give penge til operaen, de vil give penge til KI, og i sin tid ville de jo også gerne have, der legede de jo forretningsmænd, da mente de, at KI sagtens kunne forrente en relaxafdeling på 3,9 mio. kr. hvert år i 4 år. Det kunne man sagtens tjene ind, der var ingen problemer i det.

Hvad er facit nu? Det har man ikke råd til, eller man kan ikke finansiere det. Hvad er resultatet? Det er, at KI mangler et par millioner kroner om året i driftsbudgettet. Vi vil ikke forringe KI's vilkår, siger Venstre, men de var jo selv med til det for nogle år siden. De er i det gavmilde hjørne, i det rigtigt gavmilde hjørne.

Jeg synes nok også, de går lidt forkert i Venstre, når de prøver at tørre den af på, at man i 1997-98 ikke foretog de nødvendige foranstaltninger for at se, hvor omfattende det her var. Det kan man ikke vide noget om. Der gik et år, fra man lukkede ned i efteråret 1997, indtil man i 1998 lavede de første licitationer.

Man må sige, at der må også være et bygherreansvar her, der må være et rådgiveransvar. At tørre den af på en politisk forsamling for 4 år siden er måske lidt tendentiøst. Man gør sig mange tanker ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Vi må lige passe på, at vi ikke kommer ind på andre interessenter i denne sag, for ellers er vi nødt til at lukke dørene, Bjarne Fey. Så prøv lige at holde sig til det, der foregår her i salen for åbne døre.

Bjarne Fey (F): Vi prøver at sige, hvad der er vigtigt her. Jeg synes, det er lidt svært at tage en stor og skal vi sige meget principiel diskussion her. Der er jo mange ting, der ikke er belyst ordentligt endnu. Det er jo derfor, man har bedt om at få en redegørelse og få uddybet nogle af spørgsmålene.

Selvfølgelig er det klart, vi skal have fundet ud af, hvad der er sket. Er der nogen, der kan stilles til ansvar i det her? Hvem er det? Det mangler vi at få nogle svar på.

Et andet problem, vi skal have løst her og nu, er jo finansieringen. Der ligger et udmærket forslag for Økonomiudvalget, som klarer første hug, men ikke giver et definitivt svar. Det er jo også det, der står i, er det 4. »at«, at det skal vi finde ud af.

Derfor var jeg lidt målløs over at høre Mona Heiberg sige, at den er låst af. Sådan hører jeg det ikke, sådan læser jeg ikke teksten. Jeg vil sige, at hvis det er sådan, som Mona Heiberg siger, så er der i hvert fald nogle, der kommer til at betale en pris, som jeg ikke tror, vi er interesserede i. Det er borgerne i København, der kommer til at betale prisen uanset hvad, uanset hvad.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. november 2002

Vi skal have afklaret, hvordan vi forbedrer styringen af byggeprojekter i KI. Vi skal tage stilling til, hvordan vores efterslæb på idrætsfaciliteter kan rettes op. Øbrohallen er jo ikke unik, 70 års mangel på vedligeholdelse er ikke unik på den måde. Masser af vores idrætsanlæg mangler jo vedligeholdelsesmidler. Når KI for 2 år siden kunne gøre rede for, at de manglede 140 mio. kr. til akut vedligeholdelse, så ligger der måske andre små bomber til os i de kommende år.

Jeg synes, at man skal tage en forholdsvis fordomsfri diskussion. Lad være med at sidde og skyde på hinanden. Lad os sige: Hvordan kan vi rette op på det her forhold, give den nye KI-konstruktion en chance og bedre redskaber til at gå videre? Jeg synes, vi skal kigge fremad. Det med at dunke hinanden oven i hovedet tror vi ikke, vi kommer særlig langt med her. Det tror jeg, det er alt, alt for vigtigt til.

SF kan bakke op omkring det forslag, der ligger fra Økonomiudvalget, de 4 punkter, og derfor kan vi ikke tilslutte os det ændringsforslag, der kom fra Venstres side af.

Karin Storgaard (O): Jeg er enig i det, som Mona Heiberg siger, at det er en møgsag. Det er simpelt hen en møgsag.

Men først vil jeg sige, at med den nyrenoverede Øbrohal har vi fået en meget, meget flot svømmehal. Det kan enhver overbevise sig om ved selv at gå ud og besøge hallen.

Men når det er sagt, så må vi desværre notere os, at det vist også er den dyreste renovering af en svømmehal, der er sket i København, og jeg tror næsten jeg kan sige i hele landet.

Det, der startede med et budget på 80-90 mio. kr., det var nemlig det, det startede med, har udviklet sig år efter år, og nu har det kostet omkring 170-182 mio. kr., en dobbelt-op af beløbet. Når jeg siger 170-182 mio. kr., så har det noget at gøre med, at jeg også er usikker på, hvad det er, der er det rigtige beløb. Der er nævnt flere beløb allerede i aften. Borgmesteren nævner 147 mio. kr., andre steder står der de der 170, og der er 182, og hele vejen igennem har der faktisk taget været usikkerhed om økonomien, altså år efter år er det steget. I de oprindelige 90 mio., som pludselig blev til 95 mio., jeg ved ikke hvorfor, skulle der også være 15 pct. indregnet til ekstraomkostninger.

Jeg må sige, at Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at man må finde ud af, hvem der er ansvarlig for den kolossale overskridelse. Jeg har sagt det før, og jeg siger det igen: Det er en skandale, det her. Er det entreprenøren, der er ansvarlig? Er det rådgiveren? Er det bygherren? Bygherren er KI.

Det næste punkt er så: Kan vedkommende gøres erstatnings ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Undskyld, Karin Storgaard, vi må ligesom holde de der ude af billedet, så længe vi kører for åbne døre, selv om der ikke bliver nævnt navne.

Karin Storgaard (O): Jeg troede, jeg kunne klare det ved ikke at nævne nogen navne. Nå, men det må være klart, at man kan gøre nogle parter ansvarlige i denne sag.

Der er også selve problemet med, hvem det er, der skal betale. Hvem skal nu betale, siger borgmester Martin Geertsen så sødt. Ja, det er jo så problemet: Hvem er det, der skal betale? Er det KI, så går det ud over alle dem, der dyrker idræt. Er det kassen, ja, så er det skatteyderne.

Og hvad var det, Bjarne Fey fra SF stod heroppe og sagde? At det var under alle omstændighederne skatteyderne, der skulle betale. Jamen jeg mener søren danse mig ikke, det er rigtigt, at skatteyderne skal betale for noget, hvor man eventuelt kan placere et ansvar.

Dansk Folkeparti mener, det må være ganske klart, at vi finder ud af: Kan det ansvar placeres? Det kan man jo altid gøre ved at rette henvendelse til et advokatfirma, der kan undersøge tingene ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Jeg er ked af det, Karin Storgaard, men hvis du fortsætter ad den vej, så bliver vi nødt til at flytte sagen til lukket dagsorden ... (*Karin Storgaard: Må jeg ikke sige noget?*). Nej, man må ikke, fordi de, der har sagerne i den anden ende, sidder jo også og lytter direkte til, hvad der foregår her, og kan drage deres forudsætninger ud fra det, der bliver sagt her ... (*Afbrydelser*)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. november 2002**

... Må jeg lige stoppe et sekund, fordi jeg føler, at der kommer en del tilkendegivelser fra salen om, at vi skal lukke dørene. Jeg har ikke noget imod, at vi lukker dørene, fordi jeg har følt, at kravet var, at det skulle køre for åbne døre. Men hvis forsamlingen ønsker, at vi for at få en åben debat skal lukke dørene, så gør jeg gerne det. Men jeg vil ikke have nogen diskussion om, at jeg har gjort det imod forsamlingens ønske. (*Ophold*). Der er ingen, der protesterer, så hvis du lige vil vente et sekund, Karin, så lukker vi dørene.

Dørene blev lukket kl. 21.10

Disse sager behandlede for lukkede døre:

Behandlingen af sag nr. 579/02 om bygningsrenovering fortsatte for lukkede døre.

=====

31) BR 561/02. Salg af parcel af ejendom
(Økonomiudvalget)

=====

32) BR 540/02. Erhvervelse af bygning
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Mødet sluttede kl. 22.30